

ZASAVSKI

vestnik

LETO VII., STEV. 9

TRBOVLJE, 3. MARCA 1954

GLASILCO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZASAVJA

8. marec - dan žena

Vsako leto praznujemo 8. marec, ki je bil leta 1910 na pobudo Klare Zetkin proglašen za mednarodni borbeni praznik žena. Vodilna misel tega glasila je bila — osvoboditi ženo iz njenega stoletnega suženstva in izbojevati enakopravnost v okviru skupnega boja proletariata.

Boj delavskega razreda v svetu je zelo tesno povezan z mirom v svetu. V tem boju so prav žene — še posebno matere — najbolj revolucionarni borci za mir. Aktivna udeležba vseh naprednih gibanj v svetu, ki so bore za napredek, mir in neodvisnost, je najboljša vez med vsemi ženskimi svetovi.

Tradicija našega boja sega daleč nazaj v staro Jugoslavijo, ko so se žene na pobudo KPJ aktivno udeleževale vsega revolucionarnega gibanja pri nas. Dokaz za to so naše pridobitve iz NOV, na katerih gradimo novo socialistično Jugoslavijo. Bratstvo narodov Jugoslavije pa je ena izmed najvažnejših pridobitev. Jugoslavija kot celota je simbol malih narodov, ker se bori za mir, za resnično demokracijo in za bratstvo med narodi.

Žene so postale pri nas aktivni borec za novo socialistično Jugoslavijo, zato naj bi bile mišlile letošnjega 8. marca predvsem v tem:

Vprašanje ženske enakopravnosti je neločljivo povezano z bojem za resnično socialistično demokracijo. V skladu z graditvijo socializma pri nas rastejo tudi pravice delovnih ljudi. Naš razvoj v demokratični smeri se je še posebno pospešil po prelomu s SZ, ko smo vsim svetu, posebno pa še onim na vzhodu odločno povedali, da ne odstopamo od naše poti v socializem in da hočemo zgraditi tak družbeni red, kjer ne bo nihče živel na račun tujih žuljev.

Tov. Tito je dejal v ekspoziciji na zasedanju Ljudske skupščine: »Moč naše demokracije je v naših materialnih osnovah, v stopnji socialistične zavesti državljanov, v našem sistemu upravljanja, v sodelovanju proizvajalcev in vplivu državljanov v celotnem družbenem življenju.«

Na pravice, ki jih je sedaj ima naš človek, smo res lahko ponosni — zaradi njih uživamo ugled pri naprednih ljudeh v svetu. O teh pridobitvah je obširno govoril tov. Kardelj na predvolilnem zborovanju v Čačiku. Tako-le jih je razčlenil:

1. Imamo delavske svete, ki dobivajo pri upravljanju tovarn vedno širša pooblastila.

2. V organih oblasti imajo delovni ljudje že veliko možnosti sodelovanja pri vseh volitvah, raznih komisij in svetov državljanov. Kažejo se že obrisi bodoče komunne, kjer delovni ljudje neposredno samostojno urejajo na demokratičen način čim večji del vprašanj, ki zadevajo njihovo življenje in njihovo prizadevanje za dviganje blaginje skupnosti in vsakega posameznika. Vloga komunne bo pomembna za vse delovne ljudi, ker bodo tu v resnici vsi odločilni.

3. Delovni ljudje imajo svoje predstavnike v zvezni in republiški ljudski skupščini, ki zastopajo njihove interese in odločajo v njihovo korist.

4. V svojih organizacijah, predvsem pa v organizaciji borcev za socializem SZDL, imajo ljudje možnost, da povedo svoje mnenje o raznih vprašanih skupnosti in na ta način prihranijo do izraza njihova volja.

Naši delovni ljudje — tudi žene — so v dosedanjem delu pokazali, da so zreli za demokracijo — da so sposobni sami upravljati. Ena izmed posebnih odlik naše demokracije pa je tudi ta, da daje ženam popolno enakopravnost v družbenem življenju — saj ni resnične demokracije, kjer je žena, ki sestavlja polovico prebivalstva, zastopljena in neenakopravna.

Glede ženske enakopravnosti je naša zakonodaja med najnaprednejšimi na svetu. Seveda pa so še težave pri izvajanju teh zakonov, razlogi za to pa leže predvsem v naši preteklosti in naši še vedno precejšnji gospodarski in kulturni zaostalosti. Ki je posebno občutna na vasi. Še

vedno se sem in tja slišijo glasovi, češ: »Žena naj ostane doma, njeno mesto je v družini — v gospodarstvu in javno mnenje pa naj se ne vmešava.« Takih glasov prva povojna leta ni bilo čuti, ker je bila v nas zavest o sodelovanju žena v NOV še mnogo močnejša. Mar smo danes pozabili, da je žena v najtežjih okoliščinah dokazala svojo enakopravnost? Parole, kot: »Žene naj gredo iz služb, mozem pa je treba dati večje plače, da bodo lahko preživljali čene« so ponekod našle plodna tla.

Res je, da je življenje zaposlene žene, matere in gospodinje težko, ker ima poleg poklicnega dela še velike gospodinjske in materinske skrbi, ker se mora ubadati z zelo zaostalim in nemehaniziranim gospodinjstvom — toda kje je izhod iz tega? Mar v tem, da se žena umakne iz javnega življenja, da se dobra polovica državljanov odtegne iz služb, ljudskih odborov, delavskih svetov, zborov volivcev itd. No, izhod je samo v poti naprej, ne nazaj. Ženi je treba pomagati, da bo lahko opravljala svoje delo. Ne moremo trditi, da smo na tem področju malo storili — družba se je zavzela, da bi olajšala težak položaj delovne žene. Toda tega je še vse premalo. Naše materialne možnosti so večje od tega, kar smo ustvarili v pomoč zaposleni ženi-materi.

Po vojni smo imeli že večje število otroških ustanov — dečjih jasi, vrtocev, igrišč, šolskih kuhinj, več raznih uslužnostnih podjetij kot sedaj. Takrat, ko smo vse planirali iz centra, smo poskrbeli za te ustanove, sedaj, ko je skrb zanje prepustena okrajem, občinam, podjetjem, samim volivcem, pa jih je manj. Potrebe pa niso nič manjše, pač pa večje. Ponekod mislijo, da te ustanove sploh niso več potrebne in trošijo denar za podjetja pa pozabljajo.

Zaostalo gledanje na ženo in na njeno družbeno vlogo se po-

javila hkrati z raznimi malomeščanskimi nazori, ki se proglašajo za demokratične. Ob djalasovem nastopu so dvignili glave bivši izkoriščevalci, tisti, ki ne marajo socializma, in oni, ki so se ustrašili težav graditve socializma. Djalasu je zaploskala domača in tujka reakcija, ker je izražal njihove težnje. Seveda, ti ljudje so pri nas za vedno izgubili tla pod nogami, toda njihovi nazori še vznikajo. Opirajoč se na ostanke zaostale miselnosti, ki smo jo podedovali iz stare Jugoslavije. Pojnovanje manjvrednosti žene pa najde ponekod še toliko bolj plodna tla, ker so žene zaradi težke dediščine v pogledu strokovne kvalifikacije na slabšem od svojih moških tovarišev. Toda človek pridobi izkušnje v delu. Tudi ob uvažanju delavskih svetov so govorili razni ljudje, ki jim socializem ni pri srcu, da delavci ne bodo sposobni voditi podjetij — danes pa so jim zaprli usta že sami delavci in delavke, tako z materialnimi uspehi kot tudi z večjo disciplino.

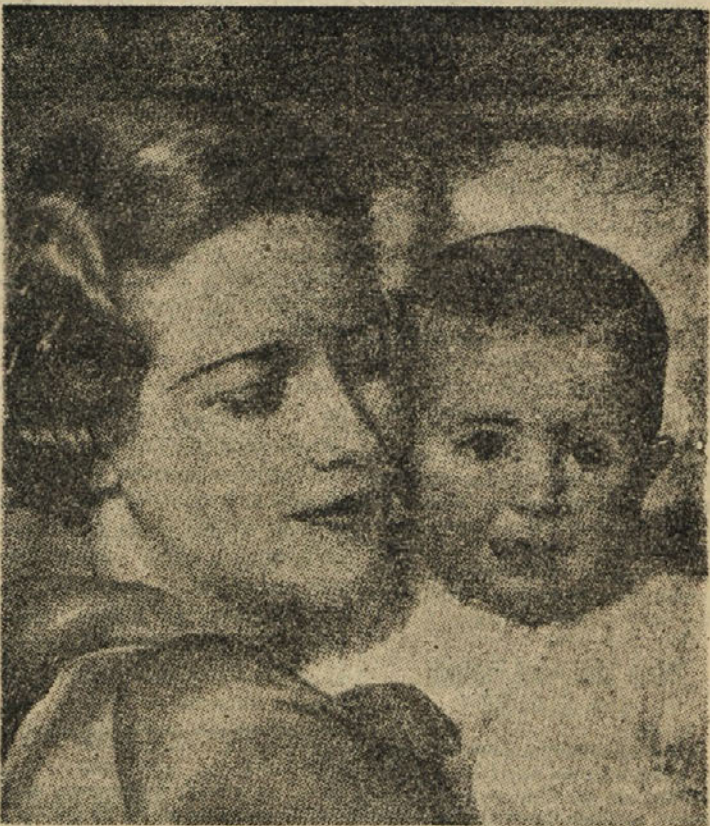
Blaginja delovnega ljudstva je odvisna predvsem od dvigovanja produktivnosti dela, od večje proizvodnje in pravičnega poslovanja ljudskih odborov, delavskih svetov in drugih demokratičnih institucij — na tem pa niso žene nič manj zainteresirane kot drugi državljanji. Nekatera vprašanja pa so jim še bolj pri srcu, ker močneje občutijo njihovo težo, tako n. pr. vprašanje zaposlenosti in kvalifikacije žena, materinske zaščite, razbremenitev v gospodinjstvu in materinstvu, razna vprašanja delovanja šolskih ustanov, učnih načrtov, zdravstvena vprašanja itd.

Posebej je treba spregovoriti o ženah na vasi, kjer je še dokaj ukoreninjena zaostala miselnost, kjer še bolj prihaja do izraza vpliv reakcionarnega klera, ki se razglasa za zaščitnika družine, žene materinstva in morale. Važno vlogo za napredek ima tu zadrženo gibanje, ki vzgaja ženo in ji odpira lepše perspektive.

Znano je, da je IV. kongres AFZ Jugoslavije ukinil AFZ kot enotno politično organizacijo in organiziral Zvezo ženskih društev, ki so si zadala nalogo reševati različna vprašanja, ki teže in zanimajo ženo. Hkrati pa je še bolj podčrtal vlogo SZDL v vzgoji in aktivizaciji žena, ženam pa priporočil, naj se vključujejo v društva in organizacije, ki se ukvarjajo z raznimi nalogami, ki zanimajo ženo.

Čakajo nas še težavne naloge. Moramo si vztrajno prizadevati, da jim bomo kos in da bomo s svojim delom dokazale, da nam skupnost lahko zaupa. Žene naj se usposablajo na svojih delovnih mestih in naj s sodelovanjem v demokratičnih ustanovah realizirajo svoje politične in gospodarske sposobnosti. Borimo se proti vsakršnim pojavi nazadnjaškega gledanja in ponižujočega pojmovanja o vlogi žene v družbenem življenju! Krepimo svojo zavest s sodelovanjem v SZDL, ki nas vzeja v novega socialističnega človeka!

Iniciativni odbor
Zveze ženskih društev
Slovenije.

Vso našo skrb posvetimo našim ženam in s tem si zagotovimo zdrav naraščaj.

Komunisti morajo še v bodoče ostati
n sile vseh naprednih idej

Z letne konference Zveze komunistov v Zagorju

Preko 110 delegatov-komunistov se je prejšnjo nedeljo zbralo v dvorani kina v Zagorju, da pregledajo vse uspehe, slabosti in napake v preteklem letu, da kritično ocenijo svoje delo in si zadajo nove smernice za nadaljnje delo.

Praznično razpoloženje delegatov ni motilo niti izredno mrzlo vreme; zbirali se so še skoraj celo uro pred pričetkom konference. Došli so tudi številni gostje, komunisti, ki danes zaradi svoje starosti ne

morejo več aktivno posegati v delo Zveze komunistov. Prišli so, da skupno s svojimi nasledniki pregledajo delo in dajo dragocena napotila vsem tistim, ki so danes še mladi, a hočejo postati njihovi vredni nasledniki.

V imenu okrajnega komiteja Zveze komunistov je konferenci prisostvoval organizacijski sekretar tov. Jesenšek in podpredsednik Okrajnega ljudskega odbora tov. Burkelj.

Referat o delu komunistov v

Zagorju je podal sekretar Mestnega komiteja ZK Zagorje tov. Ludviko. Njegovo poročilo je bilo res vsestransko. Posebno pozornost so delegati posvetili poročilu o delu komunistov v Zagorju. V Zagorju je organizacija Zveze komunistov precej močna, saj šteje preko 500 članov, toda ravno število članov kaže, da bi člani v tem rudarskem kraju storili lahko še mnogo več. »Tudi v Zagorju so bili komunisti pasivni« — je dejal sekretar. Pomisliti moramo, da bi s tem številom članov lahko storili še mnogo več. Ni naključje, da je marsikdaj delo, in to predvsem politično delo, slonelo na nekaj desetinah komunistov, kar je seveda slaba stran naše Zveze in je mestni komite tudi v tem pogledu premalo poudarjal vlogo članov in jih zadolževal s konkretnimi nalogami. Ko je v nadaljevanju orisal vse uspehe v organizaciji, je naglasil, da smo v preteklem letu v Zagorju le storili marsikaj in občitno spremenili lice starca Zagorja. S pomočjo naših množičnih organizacij smo imeli uspehe tudi na kulturno-prosvetnem delu. Naše »Svobode« so preteklo leto globoko zoraile v ledino in uspele v svojem kulturnem poslanstvu. Vendar so se tudi na tem področju nadaljevale še nekatere stare, že preživele tendence, ki niso v čast našim društvom. Tako je ženski pevski zbor topliške »Svobode«, ko je slišal, da bo pevovodja odšel na novo službeno mesto, nepravilno postopal. Nekatere članice tega zbora so dejale, da bodo prenehale s obiskovanjem vaj. Ravno tu smo storili premalo, ravno na tem področju bi morali utrjevati naša društva in vzgajati člane tudi politično »Svobode« bodo morale pričeti z idejno vzgojo svojih članov, zlasti z našo mladino, ki bo nekoč nasledila naše starejše ljudi.

Tudi v našem šolstvu se pojavljajo stvari, ki kažejo, da nismo bili dovolj budni; ko so preteklo leto na topliški gimnaziji opravljali naši mladi ljudje izpit, so hoteli nekega mladince vreči samo zato, ker je bil sin partizanske vdove. Ravno ta primer nam dosti zgovorno prča, da imamo še ljudi, ki nam niso preveč vdani. Svoja izvajanja je referent zaključil z opozorilom, naj komunisti tudi v bodoče pomagajo pri odkrivanju vseh teh slabosti, ki nam občutno škodujejo.

Organizacijsko poročilo je pa imel tov. Ule. Tudi ta je kritično ocenil delo članov v preteklem letu. Komunisti niso

(Nadaljevanje na 3. strani)

V ZADNJIH DNEH V REVIRJIH

TRBOVLJE

Preteklo sredo je okrog 14. ure nenadoma izbruhnil požar pri bencinski črpalki podjetja »Jugopetrol« v Trbovljah (pri Tugoslui). Do nesreče je prišlo zaradi kratkega stika pri delu in popravljanju črpalke. Le prisenežnosti šoferja, mehanika in poslovođe pri bencinskem tanku, ki so bili v neposredni bližini črpalke, je zahaliti, da je bil oženj pogašen v nekaj minutah z Minimax-aparati. — Razen okvar na črpalki ni bilo hujših posledic. Škodo cenijo na približno 300.000 din.

Zadnje sredo in četrtek so v Domu »Svobode II.« v Zgornjih Trbovljah uprizorili mladinsko igro »Teto Pehto« v režiji prof. Radoslava Češnovarja. Po predstavi v sredo je bil ustanovni sestanek Društva prijateljev mladine za teren Trbovlje II.

Obe predstavi kakor tudi ustanovni občni zbor so bili dobro obiskani.

V četrtek, 25. p. m. so imeli rezervni oficirji mesta Trbovlje v svojem klubu zanimivo strokovno predavanje, ki pa bi zahtevalo boljši obisk. Predaval je tov. Lovro Guštin, major na Vojnem odseku v Trbovljah. — Po predavanju so rezervni oficirji sklenili, da bo redni letni občni zbor kluba v četrtek, 11. marca, ob 17. uri.

Pred kratkim — čeravno že nekoliko pozno — so montirali v kino dvorani »Svobode II.« v Zg. Trbovljah in v ostalih prostorih Doma »Svobode« centralno kurjavo. S to montažo, ki je terjala zelo velike stroške, je odpravljena v teh prostorih zelo neljuba pomanjkljivost, kar bodo vsi obiskovalci kina in

ostali gostje Doma »Svobode II.« z zadostjenjem pozdravili.

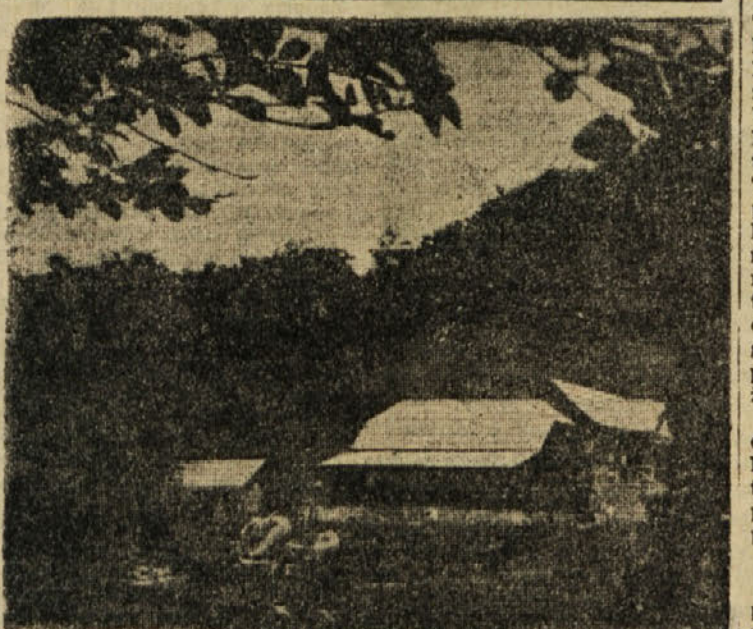
Zadnji petek je dramska družina »Svobode-Center« v Trbovljah uprizorila uspešno Klubundovo igro »Krog s kredo« — že petič. Čisti dobiček te predstave je šel v korist Zveze borcev.

Delavski svet rudnika Trbovlje-Hrastnik je na svojem zasedanju preteklo sredo med drugim sklenil razpisati volitve za novi delavski svet. Določena je že volilna komisija ter komisija za pripravo volilnih imenikov.

Zadnji dnevi so potekali v Trbovljah v znamenju izrednega predpustnega razpoloženja. Že v petek zvečer so imeli javni drž. uslužbenec mesta in okraja Trbovlje predpustno zabavo v Domu »Svobode II.« v Zgornjih Trbovljah; — v soboto pa je bila velika maskarada v Domu TVD »Partizana« v Trbovljah, ki je imela posebno velik obisk. Prav tako so priredili v soboto zvečer predpustno zabavo prebivalci Spodnjih Trbovelj v Domu »Svobode-Zasavje«, medtem ko je TVD »Partizan« v Trbovljah pripravil maskarado pionirjem-telovadcem v nedeljo popoldne v svojem Telovadnem domu, s katero so imeli najmlajši posebno veselje. Vse te predpustne zabave so bile dobro obiskane, pa tudi po drugih gostilnah ni manjkalo v teh pustnih dneh dobro razpoloženih ljudi.

Omenimo naj še, da so v nedeljo popoldne pri Stoju v Knezdolu zaključili gospodinjinski tečaj. Da so tudi po tej resni prireditvi tečajniki posedli in praznovali, je razumljivo.

Popravek. — Našo notico v prejšnji številki »Zasavskega vestnika« o občnem zboru Planiškega društva Trbovlje popravljamo, da na občnem zboru ni bil izvoljen tovariš Grčar za predsednika dru-

Bliža se pomlad in takrat je v naravi najlepše. Za vse leto poravnaj naročnino za »Zasavski vestnik«, pa se boš lahko udeležil velikega žrebanja, ki bo za vse naročnike 30. aprila (glej stran 3).

Iz Litije in okolice

Poziv vsem naročnikom „Zasavskega vestnika“

Naprosamo vse naročnike „Zasavskega vestnika“ iz Litije in okolice, da se ob priliki zglasijo pri tov. Marjanu Oblaku, blagajniku Narodne banke v Litiji, kjer bodo dobili podatke o morebitni zaostali naročnini za „Zasavski vestnik“. Istotam bodo lahko poravnali zaostanke ali obnovili naročnino. Pri tovaršu Oblaku pa se lahko prijavljajo tudi novi naročniki na naš list.

Uprava „Zasavskega vestnika“

Rezervni oficirji bodo poživili svoje delo

UROJ — Udruženje rezervnih oficirjev Jugoslavije, podružnica za Litijo, je imela svoj redni letni občni zbor. Za delovnega predsednika je bil izvoljen najstarejši član tov. Demir Reber, mornariški podpolkovnik. Na občnem zboru so pregledali dosedanje delo ter sprejeli vrsto sklepov za poživitev dela. V društvu so včlanjeni rezervni oficirji tudi iz litijske okolice. Izvolili so nov odbor, ki bo izvedel storjene sklope ter poskrbel za strokovno, pa tudi politično vzgojo članstva ter naše pomembne patriotske organizacije naše slavne Armade.

Nov delovni uspeh pri „ZALES“

Delovni kolektiv Zasavske lesne industrije — „ZALES“ si prizadeva, da bi čim več storil za razvoj svojega podjetja in s tem doprinesel delež k naši skupnosti. Te dni so pri „ZALES“ zaznamovali nov delovni uspeh; postavili so novo mizarsko delavnico, kar se je delo v zaborjani spričo obilnih naročil v zadnjem času precej razširilo. Zanimivo je, da so pod prejšnjim direktorjem Zankarjem, s katerim je podjetje še sedaj v pravdi, razdeli enega izmed objektov, sedaj pa morajo nadomestiti škodo, ki je nastala takrat zaradi nepremišljenosti. „ZALES“ obeti še sedaj gospodarsko škodo tudi zato, ker je prejšnji direktor prodajal suhe les, sedaj, ko se je dejavnost podjetja razširila, pa imajo izpraznjeno skladišče suhega lesa. Kakor znano, mora imeti vsako mizarsko podjetje na razpolago les, ki se suši več let, da ustreza kakovostnim izdelkom.

Za spomenik Milanu Borišku

Litijski Aero-klub Milan Borišek je imel te dni izredno sejo, na katero so povabili tudi člane plena in nadzorni odbor. Razpravljali so o spomeniku jadralcu Milanu Borišku. Glavni odbor letalske zveze Jugoslavije, s sedežem v Beogradu, je nakazal v zadnjem času 128.000 din kot svoj prispevek za spomenik. Člani litijskega Aero-kluba so se po vsestranski debati odločili, da bodo postavili spomenik jadralcu Borišku že letos in se mu s tem javno oddolžili za uspehe, ki jih je dosegel v svojem letalskem poklicu kot eden

(Nadaljevanje in konec)

Vsi že spijo, ko to pišem. Našim neugnanem pa ne gre v glavo, da je treba enkrat le zaspati, pa ti neprestano rogovilijo nad glavo! Zdravci nosi zastavo pri vsem: „pri smučanju in rogoviljenju“. Ker je takšna tišina v jedilnici, kar pošteno zatulim — in nekaj časa je mir. Spimo pač kot sardine v akatli. In tako se je teže umiriti.

Po večerji je tov. Jerin spet predaval o robnikih, raznih vrstah smučk, ki si jih je treba izbrati, če jih kupuješ, kakšno dolžino morajo imeti itd. Zdravko je hotel voditi to tako natančno, da so mu prinesli smučke raznih velikosti, da se je lahko prepričal, kakšne potrebuje. Koristnih naukov je kar deževalo. Hm! — in kako verno poslušajo!

Pred dvema dnevoma sta prišla dva zamudnika z Dobovca. Kmalu bi pozabila na oba. Pri smučanju pa niso pozabili, kar takoj sta se uvrstila med „ase“.

Predzadnji dan tečaja je. Nekateri so se tudi malo prehladili, pa ni nič hudega. Kar prehitro so minili dnevi.

23. januarja. „Asi“ so jo mahinili še pred običajno uro na smuk. Deklice so bile bolj počasne. Bilo je izredno mraz. Prehlajeni smo ostali za pečjo. Ze po eni uri so se deklice vrnile in kaj kmalu tudi Zdenka. Burja, ta nesramnica, je spreminjala smer in pokvarila naše vsakdanje smučišče. Ni se dalo držati. „Hm, hm — kaj bo reklet tov. Jerin? Ali veste, kako bo gmelno, če bo za to zvedel?“ — „Ali ste prišli zato, da boste za pečjo —

izmed najboljših jugoslovanskih jadralcev. O podrobnostih glede postavitev spomenika bodo razpravljali litijski člani litijskega Aero-kluba tudi na letnem občnem zboru.

Bricev kinoprojektor žanje lepe uspehe

Slovenski izseljenec tov. Brice, po domače Dragar iz Gradiških Lazov pri Litiji, je pred leti začel v ZDA z nabiralno akcijo za nakup filmskega projektorja na ozek trak. Lepo zamisel je s svojo darežljivo roko in ob podpori ostalih zasavskih rojakov izseljenec uresničil in kupil najmodernejši kinoprojektor, ki ga je podaril osnovni šoli v Smartnem pri Litiji, ki jo jenekot sam obiskoval kot učenec, preden se je izselil v novi svet. Sedaj služi ta kinoaparatura dobro svojemu namenu in šmarnski šolski upravitelj tov. Gruđen prikazuje filme s poučno in zabavno vsebino šolarjem, odraslim šmarčanom in okoličanom ter še drugim. Te dni je vrtel tov. Gruđen poučne filme učiteljem iz litijske okolice, ki so se sešli v Smartnem zaradi posvetovanja o učnih načrtih. Tov. Brice in vsi, ki so omogočili nakup aparata, so gotovo zadovoljni, da so preskrbeli aparat, ki služi rojakom v rojstni dolini za izobrazbo.

Podzemeljske jame v litijski okolici še niso registrirane

V nedavni številki „Zasavskega vestnika“ smo poročali o Ajdovski jami v Spodnjem logu pri Litiji. Razen te jame je v okolici Litije še več drugih podzemeljskih jam, tako Jama v gozdu posestnika Peterke, takisto na Spodnjem logu. V tej jami je večkrat iskal zavetja gospodar Peterka, znan pod partizanskim imenom Miško. V bližini Vač je jama Opečna, ki je služila med NOV za ilegalno partizanski bolnico. V bližini Polšnika pa je podzemeljska jama Dupleznica.

Razen teh jam je v litijski okolici še nekaj drugih jam, tako tudi Čateška jama v bližini Čateža pri Zaplazu. Muzejsko društvo v Litiji je obvestilo o vseh teh jamah v litijski okolici Jamarsko društvo v Ljubljani. Direktor Postojnske jame je obvestil litijsko Muzejsko društvo, da Akademija znanosti in Ljubljani, ki opravlja registracijo podzemeljskih jam v LRS, nima registrirane še nobene jame v litijski okolici. Muzejsko društvo v Litiji vabi vse bralce „Zasavskega vestnika“, da bi sporočili podatke o še neznanih podzemeljskih jamah Muzejskemu društvu v Litiji (tov. Jožetu Zupančiču). Sistematičnim raziskovanjem podzemeljskih jam v litijski okolici bodo začeli že letošnjo pomlad.

Javna dražba

V zvezi z Uredbo o prodaji stanovanjskih hiš iz splošnega ljudskega premoženja (Ur. list FLRJ št. 17/53) in Uredbo o dopolnitvi uredbe o prodaji stanovanjskih hiš iz splošnega ljudskega premoženja (Ur. list 31/53) ter po sklepu Ljudskega odbora mestne občine Litija razpisuje komisija za prodajo hiš SPL Ljudskega odbora mestne občine Litija

JAVNO DRAŽBO,

ki bo v soboto, 20. marca t. l., ob 8. uri v sejni sobi LOMO Litija.

CENILNA VREDNOST ZGRADB:

1. Litija št. 2 187.200 din; 2. Litija št. 4 80.000 din; 3. Litija št. 44 1.754.400 din; 4. Litija št. 47 153.600 din; 5. Litija št. 52 672.000 din; 6. Litija št. 92 1.354.720 din; 7. Gradec št. 88 333.025 din; 8. Podstarijevec št. 2 817.920 din; 9. Grbin št. 14 24.560 din; 10. Grbin št. 31 174.000 din; 11. Tenetiše št. 3 277.700 din; 12. Sp. Hoti št. 9 122.300 din; 13. Leše št. 6 357.600 din; 14. Sava št. 6 1.308.000 din.

Reflektanti naj oddajo na tajništvo LOMO Litija do 18. marca 1954 zapečatene ponudbe in poleg imenovanja in višine ponujene najemnine navedejo svoj naslov, poklice in plačilno sposobnost.

Ponudniki položijo pol ure pred dražbo pri občinski blagajni kavelj 5% od cenilne

vrednosti, ki se po končani dražbi vrne vsem plačnikom razen kupcem. Potrdilo o vplačilu je predložiti dražbeni komisiji.

Tisti, ki so sodelovali v NOV ali od leta 1941 do 1953 v organiziranem delu, invalidi iz NOV in izseljenec-povratniki imajo posebne ugodnosti pri nakupu (Ur. list FLRJ št. 31/53).

Za stanovalce v oklicanih hišah veljajo glede nakupa določila 6. člena Uredbe o prodaji stanovanjskih hiš (Ur. list FLRJ št. 17/53).

Na dražbi lahko prisostvujejo tudi tisti kupci, ki prej niso vložili pismene ponudbe.

Komisija si pridržuje pravico, da umakne hišo od dražbe tistim kupcem, ki so sodelovali v NOV, invalidom in izseljenecem, ki ponudijo znesek cenilne vrednosti hiše. Podrobnosti naj pojasnijo se dobe pri tajniku LOMO Litija.

Komisija za prodajo hiš SPL LOMO Litija

RADEČE

V nedeljo, dne 28. t. m., je imela KZ Radeče, ki je ena izmed najmočnejših zadrug v našem okraju, svoj letni občni zbor v dvorani hotela „Jadrana“ v Radečah. Poleg članov so se tega zbora udeležili predstavniki mestne občine Radeče ter okrajna Trbovlje.

ZADNJE DNI PO SVETU

Po berlinski konferenci je izgledalo, da bo nastalo politično zatišje. Pa ni bilo tako. V Siriji se je izvršil državni udar brez prelivanja krvi. Strmoglavi so generala Šisaklija, oblast pa je prevzel „revolucionarni vojaški komite“. Vse to se je izvršilo v popolnem miru. Vse pa kaže, da je mesto Damask razdeljeno v dva tabora. Eni podpirajo načelnika generalštaba generala Sukairija, drugi pa Kuzbarija, ki je v Šisaklijevi odsotnosti prevzel položaj predsednika, dokler ne bodo izvolili nove osebnosti. Z odlokom Sukairija so razpustili sirsko narodno skupščino, Kuzbari pa je začelno prevzel dolžnosti predsednika in hkrati dobil izvršno ter zakonodajno oblast. Med temi dogodki pa se vrše v Damasku demonstracije, ki jih vojska poskuša odpraviti.

Prejšnji teden pa je odstopil tudi predsednik republike v Egiptu general Nagib, ki je ba je želel združiti oblast v svojih rokah in grozil, da bo odstopil, če ne dobi novih pooblastil: pravico veta glede vseh sklepov revolucionarnega sveta, imenovanja in povišanja častnikov in državnih uradnikov. Revolucionarni svet mu je te zahteve odbil, ni se mu pa posrečilo pripraviti generala Nagiba, da bi svoj odstop preklinal. Ze drugi dan po tem do-

godku pa se je general Nagib vrnil na položaj predsednika republike, kar so označili v komentarjih tako, „da so spomini na skupni boj preveč silni, da bi bila enotnost revolucionarnega sveta dokončno razbita“.

V krogih britanske vlade so se doslej vzdržali kakršne koli izjave v zadnjih dogodkih v Egiptu in Siriji. Pričakujejo uradna sporočila, ki bi strokovnjakom za vprašanja srednjega Vzhoda nudila možnost seznaniti se s položajem. Pri vseh dogodkih zanimata Veliko Britanijo le vprašanja anglo-egipčanskega spora v coní Sueškega prekopu in vprašanje Sudana. Boji se pa, da ne bi pretresljaji v Siriji ne bi dali hrabrosti pristašem „plodnega pomesea“ v Iraku, ki trudijo, da bi vzpostavili zvezo Iraka, Sirije in Jordanije.

Generalni tajnik francoske socialistične stranke je na sestanku socialistične internacionale izjavil, da se francoski socialisti „načelno“ strinjajo glede podpore ratifikaciji sporazuma o evropski obrambni skupnosti pod naslednjimi pogoji: Velika Britanija mora podpisati sporazum o združitvi z deželami članicami evropske skupnosti, ZDA morajo pomagati evropski obrambni skupnosti v

primeru, če bi Zahodna Nemčija izstopila iz evropske armade (to izguba naj bi nadomestile ameriške vojaške sile) in nad predlagano evropsko armado bi moralo biti krepkejšo politično nadzorstvo, kakor je bilo predvideno s sporazumom o njeni uresnitvi.

Scelbova vlada je sicer dobila zaupnico v senatu čaka jo pa še skupščinska razprava, ki se je začela včeraj in obeta biti dolga in ostra, saj so parlamentarne skupine postavile za svoje govornike najbolj znane voditelje strank. Maenja so pa, da razprava kljub temu ne bo spremenila položaja vlade glede na to, ker razpolaga ta v skupščini z nekoliko zanesljivejšo večino kot v senatu.

McCarthy še vedno straši po ZDA. Sedaj je uprizoril „lov na komuniste“ v ameriški vojski. Javnost ter vojaški in politični krogi v ZDA vse močnejše pritiskajo na predsednika Eisenhowerja, naj bi objavil odločno deklaracijo, v kateri bi obsodil dejavnost senatorja McCarthyja. Sodiijo da moč slednjega ni samo v antikomunistični psihozi, marveč v finančni podpori, ki mu jo nudi razred „novih bogatašev“, ki so si med vojno in po njej nabrali veličanska bogastva.

KOTIČEK ZA NAŠE ŽENE

Domači zdravnik

ARNIKA. Iz korenin in cvetja delajo tinkturo, ki se uporablja za rane. Kadar se ranimo, moramo rano takoj izprati z arnikovo tinkturo. Je tudi dobro sredstvo proti gnoljenju in pospešuje celjenje ran. Arnikovo tinkturo, mešano z vodo, dajejo kot obkladek na zmečkane in otekline (50 g na 1 l vode). Za masazo pri živčnih boleznih: Enaki deli arnikove tinkture, francoskega žganja in 1 odst. mentola (dobiš ga v lekarni). Kneplove kapljice za želodec: enaki deli arnike, pelinove ter kamilične tinkture in tinkture iz lavent-rosa. 10 kapljic na košček sladkornja. — Kdor si arniko pripravi sam na žganju, naj jo precedi skozi gostu krpo, ker so mali delci cveta (papus) zelo ostrji in rano dražijo.

BALDRIJAN. — Je zdravilna rastlina; ki raste v močvirjih in na obronkih gozdov na vlažnih mestih. Iz njega kuhamo čaj, ki se uporablja proti nervozni srca, proti krčem, za umirjenje živcev in proti nespečnosti.

BOROVNICE. — Posušene jagode uporabljamo kot dodatek kompotu zaradi lepe barve, hkrati kot krepilno sredstvo za želodec. V narodni medicini se borovnice uporabljajo kot zdravilo proti pokvarjenemu želodcu in driski. Pije se tudi žganje, v katero namočimo borovnice. Borovnice, kuhane s črnim vinom, so dobro sredstvo proti driski. Čaj iz listov borovnic uporabljajo proti sladkorni bolezni in vodeniki. — Sveže borovnice so odlično hranilo.

BRINJE. — Jagode nabiramo v drugem letu, ko postanejo modro-črne — prvo leto so zelene. Brinje čaj (1 žlica posušenih in zmečkanih jagod na četrta litra vode) pomaga proti vetrovom in vodenici. Pijemo ga mrzlega čez ves dan v malih požirkih. Je tudi dobro zdravilo za želodec in ledvice. Čisti kri, žene na vodo. Priporočajo ga pri boleznih mehurja, pri vodenici in revmatizmu.

BRUSNICE. — Čaj iz listja uporabljamo kot sredstvo pri obolenju mehurja in močenju v posteljo. Iz kuhanih jagod (1 kg brusnic, 1 kg jabolk, 1 kg brusnic in tri četiri kilograma sladkorja) delajo dobro marmelado. Sok iz svežih brusnic ublaži bolečine v želodcu.

BEZGOV ČAJ. — V narodni medicini uporabljajo: korenine, listje in cvetje. Listje in cvetje porežemo, posušimo in shranimo. Plod je črna jagoda. Iz jagod delajo kuhano žganje ali pa „sladko“ z medom. Cvetje jemo ocvrto, ali ga pa posušimo. Čaj iz listov in cvetja dobro čisti kri ter je priporočljiv pri izpuščajih in težkočah pri prebavi. Čaj je nadalje dobro sredstvo za potenje zoper prehlad in kašelj. Pijemo ga tudi proti katarju dihalnih organov. Vkuhanje jagode so blagodejna pijača za ledvice in poyečajo odvajanje vode. Uporaba „sladkega“ (jagode kuhane s sladkorjem ali medom) ali pa dodatek posušenih jagod kompotu je priporočljivo sredstvo za čiščenje krvi.

ČAJ IZ BREZOVH LISTOV. V narodni medicini se uporablja posušeno listje mladih brez za

čaj. Priporočajo se kot zdravilna pijača pri ledvičnih kamnih, pri poopnjenju žil, protinu, revmatizmu in zlatenici. Brezov sok z arnikovo tinkturo služi za negovanje las.

ČAJ IZ HRASTOVEGA LUBJA — Mlado hrastovo lubje skuhamo in pustimo, da se ohladi. V narodni medicini priporočajo tople kopeli v tej vodi, proti hemeroidom (zlaža žila) in pri izstopu danke. Kopeli: proti ozeblinam in potnim nogam. Lubje vsebuje tanin. Zavretek hrastovega lubja dobro služi kot sredstvo proti belemu toku.

(Nadaljevanje sledi)

REDILNA KURA

Pri slabotnih bolnikih, zlasti pri veliki izgubi na težji in lakih, ki bolujejo na živčnih boleznih, uporabljajo redilne kure. Kajti ti potrebujejo čim večje število kalorij in lahko prebavljivi obliki. — Primer:

Ob 8. uri zjutraj: 200 g bele kave s sladko smetano, beli kruh, surovo maslo, marmelada ali med; ob 10. uri dopoldne: čaj s surovim maslom ali šunko, sirom ali jajcem, jogurt ali kefir mleko; ob 12. uri: gosto zakuhana juha, telečja pečenka ali zrezek, lahke prikuhe, kakor repa, špinata, koleraba, kumarice, krompirjev pire, omake; močnata jed in kompot; priporočljivo nekoliko črne kave; ob 4. uri popoldne: bela kava, mlečni kakao, čokolada s smetano, med ali marmelada; ob 6. uri zvečer: lahke močnate jedi, mlečne jedi, kompot.

K temu beli kruh, prepečenec ali keksi, Množina po želji bolnika oz. oslabelega človeka. V prikuhah naj bo precej masla, masti ali olja.

Iz smučarskega dnevnika

ali na smučanje? Nekaj bo treba storiti!

Danes mu to že lahko povem. V soboto pa nismo imeli poguma. O — kako smo ga potegnili, kaj smo „pogrnuli“! Ob enajstih so se vsi napravili in šli pred kočjo smučati. Čudno — danes se je tudi tov. Jerin zgodaj vračal s svojimi smučarji. Premrzlo je bilo! Morali so teči, da so se ogreli. Saj je raje jokali.

Zdenka jih je ravno peljala v strmino, ko jih zagleda naš komandant: „Vidite, kako pridno smučajo! Pa že nekaj znajo, so se le naučile!“ — To je bila pohvala. Kaj hočemo, takšen pač je: kadar smo pridno smučale, nas je ošteval — danes nas je pa hvalil! Kdo naj ga razume? Dela kakor Kitajec, kadar pospravlja hišo. Ravno narobe. Na skriva, za njegovim hrbtom smo se muzali, si mežikali in dajali prst na usta. „Pet, da nas ne potuhata!“ V dolini naj se kar jezi na nas, nič zato.

Popoldne so šle deklice samo malo na zrak. Kmalu so se vrnile. Nekdo je neusmiljeno padel — pa saj smo vsi imeli podobne spomine, ko je bilo vse tako neznanosko zmazano. Fantje so si postavljali progo za drug dan. Za zaključek bo tekmovalanje.

Ko smo bili vsi zbrani pri večerji, nam je tovariš oskrbnik zaigral na harmoniko. Takšnele poskočne gre v noge in jeziki! Vstala je Zdenka: „Ali vam zaplesem Jerinov ples?“ nas je vprašala. Huronsko tuljenje je

bil dovolj pritrilen odgovor. Zdenka se je pripravila in začela: postavila se je v pozjo kot na smučeh, roke po predpisih tovariša Jerine in — začela je mahati z rokami in telesom po

mur se ni ljubilo spati. Prišli so tudi drugi gostje in harmonika je nekatero uspavala, druge budila še dolgo v noč.

24. januarja. — Mraz je bil hud kot še noben dan. Kar ni-

Med zadnjimi odhajajo iz Mrzlice

taktu, kot bi smučala v strmini. Smeh in ploskanje!

Tovariš Jerin jo je gledal. Zbal si je, da bo zameril. Pa ni. Kar naenkrat je tudi on začel. Misli je tako po naše, pa ni šlo. Kar preveč pravilni so bili njegovi gibi. Mi ne znamo tako.

Smeha in debate je bilo še dovolj na posteljah. — Danes je zadnja noč pred odhodom. Niko-

smo mogli iz kočje. Treba je bilo pripraviti vse za tekmovalanje. Zeljko je strašil s svojo obvezano glavo. V soboto popoldne je tako vabljivo sijalo sonce, da ni zavil ušes in mraz ga je pošteno ušlepnil v desno uho. Kako smo reveža zdravili, pa smo ga le morali obvezati. To je bila najbolj resna nezgoda celega tečaja.

Začeli smo žebati številke. Fantje so se pogovarjali: „Seve-

da, tisti ki imajo kante, bodo z lahkoto vozili.“

Ob enajstih dopoldne smo odšli na start, na cilj, gledalci na progo, kjer kolj je bil najboljši pregled. Proga ni bila kar tako. Dolga je bila okrog 1500 metrov in je vsebovala vse, kar so se fantje naučili: smuk, vrata, tek in spet smuk. Stoparice so nam nagajale in na cilj smo se postavili tako, da smo videli tudi start. Mraz nam je nagajal, kar je mogel.

Prvi je privozil Janez Barlič iz Zagorja s časom 1,44, drugi je bil Andrej Sentjurc iz Trbovelj 2,03, tretji Ivan Dolanc z Dobre 2,12,5 in nato po vrsti: 4. Marijan Bec 2,16, 5. Martin Vidic 2,18, 6. Drago Milinović (Hrastnik) 2,20, 7. Janez Vran (Zid. most) 2,23, 8. Danijel Tavčar (Hrastnik) 2,25, 9. Zdravko Ačkun 2,47, 10. Ivan Strgaršek (Dobovec) 3,09,5, 11. Slavko Mak 3,30, 12. Ivan Prašnikar 4, 13. Alojz Sajo 4,19.

Zlak je padel v gozdu in zamudil toliko, da je moral odstopiti. Lopanu se je pa snela smučka in je tudi odstopil. Smola mora pač biti pri vsakem tekmovalju. Škoda le, da Ačkun ni imel boljših smučk, ker bi bil sicer pokazal nekaj čisto drugega. Vsem je bil najhujša konkurenca.

Zeljko je bil samo na cilju in še od tu ga je mraz kmalu pregnal. Meni bi bila skoraj palca zmazala od samega pisanja. Zdravku pa sem komaj rešila ušesa.

Slabši vozači niso tekmovali. Mraz in čas sta jih preganjala. Treba je bilo misliti na odhod. Se kosilo — in skupine so se za-

čele odpravljati. Preden smo vse to končali, je imel še fotograf svojo besedo. Oglejte si nas in Zdenka je tudi na sliki s pozno ovekovčeno „Jerinov ples“.

Tako se nam je mudilo, da se še spodobno poslovili nismo. No — pa smo to že v soboto zvečer opravili iz previdnosti.

Slabši vozači so odšli prvi z Zdenko, „asis“, najbolj pozni, s tovarišem Jerinom, jaz pa sem morala spremljati tiste, ki se niso mogli peljati in so nekaterim hlače cvetele. No, vse bi šlo, le Prašnikar je padel med drevesa in Zdravko ga je skušal sam rešiti iz ledenega objema, pa so morali odrasli priskočiti na pomoč. Boštjanček je hotel celo pot smučati in smo ga težko pregovorili. Bilo je preveč ledeno. Saj je pa za zaključek še smučko zlomil.

Vsem nam je bilo jasno, da je bil ta tečaj res nagrada pridnim smučarjem-pionirjem, ki bodo v bodočnosti zastopali naš okraj na smučarskih tekmah. Če se bodo tako pridno urili kot letos, nam ne bodo v sramoto.

Ta teden je bil nekaj edinstvenega. Pionirji, pionirke in vodstvo tečaja se vsem tistim, ki so nam omogočili ta trening in šolo, najlepše zahvaljujemo. Naši mladci obljubljajo, da bodo napeli vse sile, da bodo lahko dokazali, da so bili tečaja vredni. Upajmo — če bo še kaj smega — da bodo še pokazali svoje znanje.

E. H.

Pred obračunom slovenskih rudarjev

V zvezi s pripravami za redno letno skupščino sindikata slovenskih rudarjev, ki bo še v teku tega meseca, se je pretekli četrti sešel razširjeni plenem Republiškega odbora rudarjev Slovenije v Trbovljah.

V dvorani rudniške restavracije na Vodah se je zbralo preko 80 delegatov iz vse Slovenije, med njimi član republiškega sveta ZSS tov. Boštjančič, sekretar CO ZRJ iz Beograda ter predsednik OSS Trbovlje tov. Jože Piskl. Plenum je obravnaval delo Republiškega odbora rudarjev Slovenije, delo njegovih podružnic ter vprašanja tarifne politike rudarjev.

Predsednik Republiškega odbora rudarjev tov. Filip Zibret je v svojem poročilu opozoril na nekatere napake, ki so se pokazale pri zadnjih občnih zborih rudarskih sindikalnih podružnic v Sloveniji. Omenil je, da so te podružnice dobro opravile svoj občni zbor v Velenju, Zagorju, Laškem in Kanizari. Pomanjkljivo pa so bile te skupščine ponekod v tem, da so na njih obravnavali vprašanja, ki bi jih upravni odbori organizacij ali večji aktivnosti lahko interno že sami rešili in ni pravilno, da se o takih vprašanjih razpravlja na občnih zbiorih. — Republiški odboru rudarjev je oteževala delo malomarnost nekaterih podružnic v obveščanju in predlaganju obveznih poročil Republiškemu odboru. Plenum — je naglasil tov. Zibret ob koncu — je nekakšno pripravo za letno skupščino sindikata rudarjev Slovenije ter je treba obdelati vse probleme.

Tajnik Republiškega odbora rudarjev tov. Edi Guzej je nato v svojem poročilu analiziral delo tega odbora. Poudaril je, da je opaziti dosti manjšo aktivnost posameznih podružnic po reorganizaciji sindikalnih podružnic odkar nimajo več plačanega profesionalnega kadra prav tako so posamezne podružnice vse premalo samostojne v odločanju in samo častno na direktive od zgoraj.

Akoravno v sindikalnih podružnicah ni poklicnega kadra — tako je dejal referent — in morajo odborniki opravljati sindikalno delo v svojem prostem času, se vendar lahko reče, da so bili tako v Republiškem odboru kot v posameznih podružnicah doseženi le zadovoljivi uspehi. Referent je nadalje omenil, da na rudnikih, kot n. pr. v Kanizari, Črni in Velenju sindikalne podružnice izgubljajo pri kolektivni naugledu, ker se ne upoštevajo predlogi in sklepi sindikalnih organizacij.

V podjetjih šestokrat vse preveč podcenjujejo sindikalne podružnice. To se je zlasti pokazalo v tistih podjetjih, kjer so sindikalni funkcionarji dobro delali, so pa pozneje v svojem prizadevanju klonili in odnehali zaradi težkoč in šikan od vodstev nekaterih podjetij. — V svojem nadaljnjem izjavljanju je tov. Guzej omenil, da Republiški odbor ni opravil vseh svojih nalog, to pa zaradi objektivnih težav. S pomočjo sindikalnih podružnic in ob razumevanju podjetij bo po delo Republiškega odbora uspešnejše.

Pri spoznavanju naših delavcev z različnimi uredbami so se delale v podružnicah napake, ker smo rudarje poučili o teh uredbah le enostransko. Zelo velika napaka se dela nadalje v tem, da se sindikalni funkcionarji v vse preveliki meri obremenjujejo z različnimi funkcijami, tako da jih ima tak funkcionar po pet, šest ali celo še več, zaradi česar potem na drugi strani razumljivo trpi sindikalno delo.

Ob zaključku je tajnik Republiškega odbora rudarjev še omenil, da je od 13.700 rudarskih delavcev organizirano v naši republiki le 10.800 ljudi, od teh pa je okrog 2000 članov, ki neredno plačujejo članarino. Vsekakor je 2900 neorganiziranih rudarjev le velika številka, v zadnjih letih pa je iz sindikalne organizacije izstopilo okrog 400 članov. — Tov. Guzej se je v svojem poročilu do-

taknil še nepravilnosti v Kanizari, Velenju in Črni. V Črni je morala ljudska oblast postaviti prisilno upravo rudnika. Kljub vsem napakam in nepravilnostim, ki so se delale na eni kot na drugi strani, pa je bil vendar storjen lansko leto lep korak naprej.

Diskusija je bila zanimiva ter je v glavnem razčistila razne nejasnosti. V njo je posegel tudi tov. Franc Sipek iz Trbovelj, ki je obravnaval tarifno vprašanje ter pripomnil, da so rudarji vendar imeli prav, da se niso strinjali z uredbo, ki je izšla v lanskem aprilu. Sedaj vsi priznavajo, da je bila nepravilna. Poudaril pa je, da takratna zborovanja rudarjev — kakor so bila škodljiva in neoportuna — niso bila neupravičena. Omenil je tudi, da je povpreček plačnega fonda rudarjev kljub popravku na 8100 din še vedno prenizek in ni pravilno, da se rudarji tretirajo kot marjvrednejši delavci.

Tov. Sipek je omenil tudi skrb rudnikar, Trbovelj, ki uvaža zaradi pomanjkanja in varčevanja z jamskim lesom v rudniku namesto lesenega oporja v zadnjem času železno

oporje, ki pa ga je treba za sedaj uvažati še iz tujine.

Zelo živahna je bila razprava delegatov iz Črne in Velenja. Diskusija je pokazala, da tudi prisilna uprava v Črni nima vedno vse prav in da je treba do neke mere upoštevati tudi mnenje sindikata. — V diskusiji sta govorila še tov. Zupančič in tov. Kokalj iz Zagorja. — Predsednik sindikata iz Lendave se je pritožil, da se OSS premalo zanima za delovanje rudarske sindikalne podružnice. — Lepo je očitno delo in naloge sindikata tov. Vili Škrinjar, prav tako pa je podrobno opisal bodoče naloge sindikata član republiškega sveta ZSS tov. Boštjančič.

Ob zaključku je govoril še tajnik Centralnega odbora Zveze rudarjev Jugoslavije in še drugi. Med sprejetimi obveznostmi je tudi sklep, da se bodo vsi takoj lotili dela, da bodo na republiški skupščini rudarjev, ki bo letos 10. in 11. aprila na Izlokah nad Zagorjem, lahko še povedali, da je bilo snidenje plenuma res prelomnica, dosežanega de'a v rudarskih sindikalnih podružnicah.

Nekaj misli ob izidu Trboveljskega »Vodiča«

Sicer malo kasno, pa vendar ne prepozno — ker so se medtem pokazale nekatere manjše napake — bi se za hip ustavili ob vodiču po Trbovljah, pri prvi tovrstni izdaji, ki jo je oskrbel ljudski odbor mestne občine Trbovlje. Kaj je vodilo občino, da se je odločila izdati priročnik ki ga ima do sedaj le malokatero slovensko mesto?

Trbovlje se hitro razvijajo, v njih nastajajo nova naselja, nova poslopja in nove poti do njih, poleg vsega pa je bil ves kraj ob poslednjem ljudskem štetju še razdeljen na ceste, ulice, kolonije in zaselke — popolnoma so se spremenile hišne številke in menda danes ni Trboveljčana, ki bi znal označiti hišne številke pred in po preimenovanju. To preimenovanje pa je le del »Vodiča«; Trbovlje kot sedež okraja imajo danes toliko oblastvenih, družbenih, prosvetnih in zdravstvenih institucij, toliko potrošniških poslovalnic, obrtniških delavnic in podobno na najrazličnejših delih Trbovelj, da ne le tuji temveč tudi domačini šestkrat ne vedo, kje je sedež te ali one ustanove, organizacije, delavnice i. t. d. Adresar je bil torej vsekakor nujno potreben.

Pa tudi to še ni ves »Vodič«. Zgodovinski opis Trbovelj in turistični opis izletniških krajev in točk v bližnji okolici Trbovelj sestavljajo harmonično celoto izdanega vodiča — vse to pa je bilo vodilo pri njegovi izdaji.

Ker pa vsebuje »Vodič« material, ki se v tem ali onem pogledu ne prestopa meje, bodi da se ta ali oni urad preseli ali opusti ali da ta ali oni lokal menja lastnika i. t. d., je razumljivo, da »Vodič« v takih primerih informacijsko odpove ali pa popusti; ob takih primerih naj bi lastnikom vodiča priskočile na pomoč dnevnice ali krajevne časniške objave, po katerih bi lahko vsakdo sam vnesel v priročnik posamezne spremembe.

Da je bil »Vodič« v Trbovljah res potreben, bodo potrdili tudi naši poštarji, raznašalci pošte z naših krajevskih oblasti, delavci rudniškega zunanega obrata, v nemahni meri pa tudi tuji, ki prihajajo v Trbovlje po službenih opravkih ali pa na izlete. Res je, da »Vodič« ni nekaj popolnega, saj je prvenec in ga bodo pri nadaljnjih izdajah prav gotovo izpopolnili, vendar bi moral že tak,

kakršen je, priti v sleherno trboveljsko hišo in družino, v vsako pisarno, podjetje, obrtniško delavnico — prav tako pa tudi na vse naše planinske postojanke, ker je prav, da ima vsakdo pri rokah priročnik, ki ga bo vodil po naših nenehno razvijajočih se Trbovljah. Če omenimo še ceno vodiča 110 din, ki nikakor ni pretirana, saj stanejo samo priložni zemljevidi toliko, potem smo menda povedali o koristnosti trboveljskega »Vodiča« vse.

O vzgoji naših otrok

Misli s predavanja na ustanovnem obnem zboru Društva prijateljev mladine v Trbovljah

V razdobju zadnjih dveh let je splošna skrb za telesno, duševno in kulturno rast naših otrok in mladine doživela priličen razvoj. Iz dneva v dan dobiva družbeno širino, postaja stvar ne samo staršev, vzgojiteljev in posameznih društev in organizacij, marveč dolžnost vseh državljanov.

Z vprašanjem pravilne vzgoje otrok in mladine je neločljivo povezana vzgoja staršev in vseh, ki delajo z mladino. Najmlajšo generacijo moramo vzgojiti v socialističnem duhu, zato moramo tudi sami popravljati naše vsakdanje navade in gledanje na življenje in svet, ki niso vedno v skladu s socialističnimi načeli.

Ko učimo naše otroke patriotizma, ljubezni do domovine, spoštovanja do drugih narodov, tovarštva, demokracije in družbene discipline, hočemo iz njih ustvariti ljudi z bogatim notranjim življenjem, telesno in moralno zdrave ljudi, ljudi, ki so pogumni, razgledani in samostojni. S tem postavljamo socialistične etične temelje ne le otroku, marveč hkrati vsej naši družbi.

Danes imamo še pojave nenotnosti in gledanju družine, šole, družbenih organizacij in drugih ustanov pri oblikovanju otroka, včasih celo o bistvenih življenjskih vprašanjih, pred katerimi stoji naš otrok, n. pr. vprašanje oblikovanja svetovnega nazora, odnosa do dela in ljudskega imetja ali celotnega področja moralno-etičnih osnov socialističnega življenja.

Pri delu v naših družbenih organizacijah se oblikujejo osnove za izvenšolsko vzgojno delo v družbi. To je proces, ki zahteva delo, izkušnje in študij ter bo šele praksa dala vsebino dela in njegovo organizacijsko obliko. Pogoj za to delo so materialne osnove in ustrezni vzgojni kadri.

Naglo širjenje Društva prijateljev mladine v naši republiki je dokaz, da so ljudje pripravljene ustvariti in nositi odgovornost za vzgojo mladine. Vedno večji krog ljudi se zanima za materialna in vzgojna vprašanja prosvetnih, socialnih in zdravstvenih ustanov ter zavodov za široko področje izvenšolske vzgoje.

Skupna vzgoja naših otrok, pa tudi prevzgoja naših staršev sta prepotrebni. Oglejmo si malo težnje in želje pri delu z našimi otroki.

Otroka je treba vzgojiti tako, da bo imel zdrav in pravilen odnos do dela, do svojih tovarišev in vseh ljudi, s katerimi pride skupaj, pa tudi do samega sebe. Takemu zavestnemu odnosu otroka do okolice pravimo disciplino. Pod disciplino pa ne mislimo sle-

Sedaj je zbrano že 81 nagrad

za nagradno žrebanje naročnikov »Zasavskega vestnika«

Zadnjič smo sporočili našim naročnikom in bralcem, da smo imeli dostoj za nagradno žrebanje naročnikov »Zasavskega vestnika« zagotovljenih 75 nagrad, danes pa je teh nagrad že 81. Omenili smo, da bo teh nagrad za vse naročnike, ki bodo do 30. aprila t. l. poravnali naročnino za naš list za celo leto v naprej, preko sto.

Do danes je torej vseh teh nagrad že 81. in sicer:

Kompletna kuhinjska oprema (darilo »Zasavskega vestnika«), vozček premoga (darilo rudnika v Trbovljah), 1 par smučí (darilo drž. mojstra Ferda Laznika, Radeče), brezplačno slikanje in naprava 6 fotografij po želji (darilo mestnega podjetja »Foto« v Trbovljah), 5 steklenic silovke (darilo »Slovenija-vino«, Ljubljana), 3 steklenice laškega rizlinga (darilo restavracije Strojne tovarne v Trbovljah), 20 nagrad po 500 din (darilo uprave »Zasavskega vestnika«), 10 knjižnih nagrad »Svet humorja in satire« (darilo uredništva »Zasavskega vestnika«), 1 torta po želji (darilo Mestne slaščičarne v Trbovljah) — sedaj so se pa te nagrade povečale za 5 steklenic laškega rizlinga (darilo kolodvorske restavracije v Zid. mostu), 3 garniture Prešernovih knjig za leto 1954 (darilo Prešernove družbe v Ljubljani), brezplačno letovanje 10 dni v Počitniškem domu na Parizanskem vrhu (darilo Sindikalne podružnice rudarjev v Trbovljah), 1 otroška postelja (darilo drž. mojstra Mirko Kovača, Hrastnik), 3 kolači sira po 4 kg (darilo Mlekarnice v Ptuj) ter 2 nagradi po 5 vreč cementa (darilo cementarne v Trbovljah) in 2 električni svetilki za posteljno omarico (darilo »Železnice« v Trbovljah, 1 električni kuharlik na 2 lonca (darilo Elektran Trbovlje), 2 steklena servisa (darilo Steklarne Hrastnik), 3 nagrade v denarju po 300 dinarjev (darilo drž. mojstra Maksa Škrinjarja v Zagorju), 2 toni apna (darilo Rudnika Zagorje), 2 zavrtika pisemskega papirja (darilo Papirnice Radeče), 1 moška kapa (darilo krojaštvu Zvonko Arnske, Trbovlje), brezplačen obisk nogometnih tekem »Rudars«, Trbovlje, 7-dnevne brezplačno letovanje z oskrbo v planinski koči na Mrzlici (darilo Planinskega društva Trbovlje), 5 vreč cementa, nadalje 9 m² plošč »Izolit« (darilo Industrije gradb. materiala v Radečah — Zidani most), 1 koš volnenega blaga za žensko obleko (darilo Trg. podjetja »Petročnja«, Trbovlje), 1 lonec za kuhanje perila (darilo novo ustanovljenega podjetja »Kovinsko-elektrotehniška delavnica Trbovlje), 1 steklenica konjaka (darilo Trg. podjetja »Preskrba«, Hrastnik), 3 zaprte steklenice namiznega vina (darilo Restavracije cementarne v Trbovljah).

UPRAVA »ZASAVSKEGA VESTNIKA«

Z letne konference Zveze komunistov v Zagorju

(Nadaljevanje s 1 strani)

bili vedno ljudje, ki bi z idejnim prepričanjem med našimi množicami prikazovali vso našo borbo, vsa naša hotenja. Marsikaj so komunisti klonili, zlasti v razgovorih z nekomiunisti; večkrat so v pogovori pritrjevali nam sovražnim mnenjem, šestkrat so bili dvo- rezni. Pozabili so, da morajo komunisti na vsakem mestu, ob vsaki priliki nakazovati našo pot. Vse to je odraz premajhne ideološke ravni nekaterih naših članov. Komunisti vse premalo berejo! Od 500 članov je naročeno na naše partijsko glasilo »Borbo« samo okrog 200 članov. Revija »Komunist« pa prejema le posamezni komunisti. »Ali ni to dovolj zgovoren primer«, je dejal tovariš Ule, »da v preteklem letu nismo bili kos vsem zadanim nalogam?« — Tudi samokritika pri naših članih ni dovolj razvita. Nekateri člani so zamerili vsako zdravo konstruktivno kritiko. Niso je sprejeli pozitivno in z zdravim razumom. V Zagorju je bilo preteklo leto izključeno precejšnje število članov, predvsem zaradi neaktivnosti, nekaj pa tudi zaradi obiskovanja cerkve oziroma nagajenja k mističizmu. S tem pa ni rečeno, je nadaljeval tovariš Ule, da nismo imeli uspehov. Naši seminarji in predavanja so bili le dobro obiskani, naši člani so le doumeli, da so jim taka predavanja potrebna. V letošnjem letu je naše geslo: »Se več sodelovanja z množicami, še več sodelovanja z vsemi množičnimi in ostalimi organizacijami!«

Reči moram, da je bila diskusija na letošnji konferenci zelo plodna.

Tov. Prašnikar je obsodil nekatere nepravilne metode, ki še danes vladajo po naših šolah. V bodoče se moramo bolj zanimati za probleme naših mladih ljudi po šolah in jim pomagati. Tudi v gostinstvu so nekatere napake, ki mečejo precej slabo luč na to ustanovo. Primeri, ki smo jih imeli, nam dovolj jasno govorijo, da moramo biti tudi na tem področju budni in že v kalu za tretji vse poskušne nepravilnosti.

Burna je bila debata o delu naših sindikatov in delu KSS. Diskutant je pokazal delo rudniškega sindikata v preteklem letu in poudaril, da je sindikat nudil premalo pomoči drugim sindikalnim podružnicam, na drugi strani pa je mestni komite ZK premalo pomagal rudniškemu sindikatu. Ko se je dotaknil problema zaposlitve naših žena, je poudaril, da je do neke mere res nepravilno,

da so danes zaposlene še poročene žene, ki lahko opustijo službo in omogočijo tako zaposlitev tistim ženam, ki so socialno ogrožene. — Tov. Pečar se je dal časa pomuditi pri prikazovanju nekaterih slabosti članov Zveze komunistov. Prikazal je vso škodljivost nekega pojava, ki ga je danes videti zlasti v Zagorju. Statistika nam kaže, da je pri nas premalo mladine, in to delavске mladine, na študiju na naših visokih šolah. Mi potrebujemo danes predvsem ljudi, ki bodo sposobni nadaljevati pričetno delo, ki bodo sposobni graditi boljše življenje našim ljudem. Seveda smo dolžni pomagati zato zlasti naši delavski mladini, ki ima veselje do študija. Ne smemo pozabiti, je dejal tov. Pečar, da bomo samo s sposobnimi ljudmi, in to z našimi ljudmi, reševali številne probleme, ki se porajajo vedno in povsod. — Inž. Pust je opozoril na problem, ki ne trpi odloga. Imamo predvsem premajhno industrijo. Rudnik v Zagorju ne bo mogel zaposliti vse mladine, ki dorasča in prihaja. Nujno je potrebno, da pričenemo misliti na razširitev nekaterih že obstoječih objektov in tako nuditi zaposlitev našim ljudem, da jim ne bo treba, kot nekaj, odhajati po svetu za delom.

Tudi ljudski poslanec in predsednik mestne občine Zagorje je posegel v diskusijo in učinkovito prikazal ugled naše države v tujini. Poudaril je vlogo naše Zveze komunistov in dejal, da bomo tudi letošnje leto morali pokazati, da smo res komunisti.

Tov. Jesenšek je govoril o problemih naše mladine. Nakazal je nekaj perečih vprašanj, ki nujno terjajo našo pozornost. Osvetlil je tudi primer Dijašasa in poudaril, da so naši komunisti tudi tokrat pokazali, da so enotni in zmorni trezne premoje, da znajo zavreči vse, kar je nevednega in nezdružnega. — Tudi zastopnica naše ženske organizacije je s svojimi besedami žela buren aplavz. Naše žene zahtevajo več pozornosti, zahtevajo, da se jim prizna enakopravnost na vseh področjih.

Na kraju so izvolili tudi novo vodstvo. Nihče ne more reči, da delegati niso izvolili resnično najboljših članov v novi mestni komite ZK. Sklepi pa, ki so jih sprejeli, so porok, da bodo v letošnjem letu komunisti še naprej zvesti nositelji vseh naprednih idej. Na kraju so poslali tudi pozdravno pismo tov. Marinku in CK KPS.

Delegati so se razšli prepričani, da je bila konferenca res uspešna.

Potujoči kino LP okraja Trbovlje

bo predvajal od 5. do 8. marca t. l. avstrijski zabavni film »Kvartet šramel« v sledečih krajih:

V petek, 5. marca, ob 18. uri na Dobrni (v Trbovljah); v soboto, 6. marca, ob 17. uri na Izlokah, ob 19.30 pa v Milinah; v nedeljo, 7. marca, ob 10. uri v Podkumu, ob 15. uri v Jagrnjici, ob 18. uri pa v Vrhomem; v ponedeljek, 8. marca, ob 19.30 v Zidanem mostu, ob 19.30 pa v Loki pri Zidanem mostu.

po desuro. Mi vsi želimo, da je otrok zavestno discipliniran, se pravi, da se otrok sam zaveda svojih dolžnosti in reda v družbi ljudi, v kateri živi in dela. Samo tak discipliniran otrok bo v življenju uspel, ker ga bo družba rada imela v svoji sredi, ker bo zaradi svoje discipline, svoje spodobne udržanosti do vseh ljudi, s katerimi pride v stik, priljubljen, cenjen in spoštovan. Šola je samo priprava za življenje. Toda vse delo v šoli je pa kot bilka, posajena v suho in slabo zemljo, če starši tega vzgojnega dela ne podpirajo doma.

Reči smemo, ker smo to pač ugotovili, da mnogo naših otrok ni discipliniranih. Šola sama težko vzgoji otroka k discipliniranosti, podprati jo mora dom. Silno se molijo starši, če mislijo, da s tem, če pošiljajo otroka v šolo, že izpolnjujejo svojo vzgojno dolžnost do njega. V takem primeru se ne smejo nadejati dobrega uspeha šolskega dela in prizadevanja, ker se pač preračuna zgodi, da prečestookrat kvaren vpliv ceste, vpliv slabo vzgojenih otrokovih tovarišev in ljudi, s katerimi pride otrok neizbežno v dotik, podereta vse dobro, kar sta napravila za otroka šola in dom. Na to starši, ki so v prvi vrsti odgovorni za lepo in dobro vzgojo otrok, žal preradi pozabljajo in zaradi te pozabljenosti in brezbrižnosti je toliko slabo vzgojenih, da ne rečemo pokvarjenih otrok.

Neka učiteljica je prosila mater svojega učenca, naj bi otroku pustila časa, da se uči, oziroma da bi mu mati sama žrtvovala nekaj časa ter ga izprašala, da bi otrok v šoli bolje odgovarjal in napredoval, sicer bo otrok moral razred ponavljati. Ta otrok v ugodnih domačih pogojih ne bi bil slab učenec. Mati pa je učiteljici odgovorila: »Jaz že skrbim zanj, oblečen je dobro, jesti ima, toda za šolo nimam časa posebej, ker imam še manjše otroke!« Zreje naj bo ta starejši otrok Trjev mlajših, bratcev in sester?

Pa še nekaj o disciplini otroka doma. Mati reče: »Napiši nalogo!« Otroci pa: »Saj jo bom napisal zvečer.« In gre ter se ne prikaže več celo popoldne. Zvečer je otrok utrujen, načeška nalogo, učiti se pa tako nikoli nima nčesar. Tako pride otrok nepraviljen v šolo. — Tu mati ne bi smela popuščati Seveda je prav, da se otrok razvedri, poigra in poskoči na svežem zraku — to je potrebno za njegovo zdravje. Toda poleg razvedrila naj otrok dela. Otroci mora vedeti, da mora vsak človek delati, da on sam ni nobena izjema. De-

lo in razvedrilo je treba pravilno vskladiti. Skrb za tako pravilno razporeditev pa naj bo naloga matere. Tista mati pa, ki prepušča otroka samemu sebi, češ »saj se tudi za nas ni nihče brigal, pa smo vseeno zrasli«, ne ravna prav. Pomisli naj, da svet napreduje in da na napredni svet posveča dosti več pozornosti vzgoji otrok kot nekoč. Saj vsi želimo in hočemo, da življenje našim otrokom olepšamo, izboljšamo.

In vedenje naših otrok! Prekljanje in govorjenje, v katerem kar mrgoli kup grdih izrazov in nedopustnih besed, je v naši dolini izredno razpisano. To slišimo predvsem iz ust dečkov, pa tudi deklice imajo včasih kaj čudne besede. Tisti, ki uporabljajo srove besede, se največkrat ne zavedajo, tako so jim takšne besede že ukoreninjene. — In spet je tu posledaj otrokov dom. Tisti otroci, katerih starši se vpricho otrok vedejo spodobno, kj se nikdar ne poslužujejo nedovoljenih besed, bodo največkrat spodobno govorili, čeprav slišijo takšne izraze od svojih sošolcev. Veseli smo, da je v naših šolah tudi precejšnje število dobro in lepo vzgojenih otrok. Žal pa oni drugi uporabljajo ne-spodobne besede kot vsakdanji kruh.

In še nekaj o alkoholnih pijačah! Ob nedeljah vzamejo nekateri starši otroke s seboj na prehod, potem pa se oglasijo v kakšni gostilni, da se okrepje, otroci pa zunaj skačejo in se igrajo. Toda ne dajate otrokom alkohola, ki je zanje strup! Tudi ne tako, kot se večkrat sliši: »Malo vinčka, pa malo vodke!« Kmalu bo otrok hotel samega vinčka, kot ga pijeta očka in mamica, nekateri starši bodo celo s »ponosom« ugotovili, kako njihov mali vrzne že kar cel kozarec. — Se slabše pa je početje tistih staršev, ki jim je nedeljska zabava v tem, da gredo z otroki kar v bližnjo gostilno. Tu se mnogo odraslih ljudi upijani, in v tem stanju govorijo in počenjajo stvari, ki so za mlado, mehko dušo otroka strup. Tak otrok, ki pohaja po gostilnah, bo prežgodaj dozorrel, ne bo imel čistih, lepih otroških let. In tudi hvaležen vam ne bo za to. Prenekatere mu otroku pa bo takšno ravnanje pustilo pečat za celo življenje v tem, da bo nadaljeval obiske po gostilnah, največkrat z grenkim, trpkim spominom, da so ga na to navedli starši.

Nekaj podobnega je tudi s kajenjem. Uživanje alkohola in kajenje pa slabita tudi voljo in sposobnost za delo in učenje in ko-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Širom po našem Zasavju

Novice iz hrastniške doline

Rojstva, poroke in smrti

Nov Planinski dom na Kalu bodo začeli graditi še letos. To je bil najvažnejši sklep na nedavnem občnem zboru agilnega hrastniškega Planinskega društva z alpinističnim odsekom, kajti stara koča je že dotrajala. Najprej bo treba pošteno urediti dovodno pot do koče, ojačiti električne žice in povečati dotok vode v rezervoar. To so prvi pogoji za uspešno graditev nove planinske postojanke na Kalu. — Občni zbor je pa bil tudi združen s proslavo 5-letnice obstoja alpinističnega odseka, katerega duša je tov. Ivan Čanžek. Za njegove velike zasluge ga je občni zbor soglasno predlagal za podelitev srebrnega častnega znaka. Pa tudi druge zasluženje alpiniste je odsek nagradil ob svojem jubileju z diplomami, planinskih rekviziti in knjigami. — Naši alpinisti so v lanskem letu opravili 35 plezalnih vzponov in 339 ur prostovoljnega dela. V bobenski soteski so priredili plezalno šolo. Izvedli so tudi 6-tedenski tečaj za prvo pomoč. Povzpeli so se tudi na Visoko Ture in na Veliki Klek v Avstriji. Prihodnje leto pa nameravajo na Mont Blanc.

Hrastniško Planinsko društvo šteje 437 članov, a manjka mu, kakor pri vseh društvi, mladine in pionirjev. Društvo je s knjižnimi darili nagradilo več društvenih funkcionarjev. Za predsednika je bil spet izvoljen tov. Nande Verdrag. — Občni zbor so s svojo navzočnostjo počastili tudi zastopniki centrale iz Ljubljane in najstarejši alpinist tov. Jože Čop z Jesenice.

Na Glasbeni šoli v Hrastniku je bila preteklo sredo popoldne interneta produkcija šole. Navzoči so bili vsi nastavniki, učenci in starši. Učenci so pokazali lep napredek, ki ga dosegi pri polletnem marljivem delu. Posebno so se izkazali novinci.

Predavanje »O raku« je imel pred občinim zborom Radečega križa hrastniški zdravnik tov. dr. Jože Toplik. Hrastničane je s tem predavanjem seznanil o tej zbiratni in že zelo razviti bolezni.

»Svoboda II« v Spodnjem Hrastniku je imela nedavno svoj letni občni zbor. Društvo šteje 390 članov in 40 pionirjev. V društvu sodelujejo sledeči odseki: pevski z moškimi, ženskimi, mešanimi in pionirskim zborom; godbeni, ki ima poleg godbenih pihalnih še dva orkestra, dramski odsek za odrasle in mladino. Ima bogato knjižnico, o kateri smo že pisali. Nadalje ima tudi zvočni kino, ki predvaja pet dni v tednu prav izbrane filme. Zato je pa bil v lanskem letu

velik denarni promet. — Vodstvo društva je bilo tudi za prihodnje leto zaupano dosedanjemu predsedniku tov. Kastelcu.

150-letnico I. srbske vstaje so obhajali pretekli tork v Zg. in Sp. Hrastniku. Na obeh proslavah so sodelovali pevci in godbeniki »Svoboda I. in II.« ter deklamatorji z nižje gimnazije. V Sp. Hrastniku je nadalje nastopil gimnazijski pionirski pevski zbor. — Slavnostna govora sta imela zgodovinarja z nižje gimnazije tovarisa Ostrožnik in Simončič. Obisk v Zg. Hrastniku je bil zelo dober. Čeprav je v Sp. Hrastniku dvoranj trikrat večja kakor ona v Delavskem domu v Zg. Hrastniku, je bila tudi nabito polna, akoravno je bila proslava sredi popoldneva.

Terenski odbor Socialistične

zveze Hrastnik II na področju steklarne in kemične tovarne je dajal obračun za l. 1953 minuli tork. Velika okrašena dvorana »Svoboda II« je bila popolnoma zasedena od članov, akoravno je bil občni zbor ob 15. uri. — Ta zveza ima 1403 člane; je torej največja organizacija v Hrastniku. Po izčrpnih poročilih se je razvila živahna diskusija. Govorili so o notranji in zunanji politiki naše države, o stanovanjski skupnosti in kategorizaciji stanovanj, o cestni razsvetljavi za Savo, o mladini, ki stoji precej ob strani, o nekaterih nezavednih državljanih, ki še niso člani SZDL itd. Stavljen je bil umesten predlog, naj se tudi v Sp. Hrastniku odpre pekarna, kakor jo ima Zgornji Hrastnik in celo Dol pri Hrastniku.

Izpred sodišča

Opvo je ukradel

Franc Erjavec, doma iz Trbovelj-Za Savo št. 38, je bil že leta 1951 kaznovan zaradi tatvine na 10 mesecev zapora, leta 1952 pa spet zaradi kraje na 3 mesece in pol. Meseca maja 1951 se je ponovno spomnil, da bi bilo dobro, če bi na lahek način prišel do denarja. Tako je v noči od 26. na 27. maja iz hleva Jožefa Dolinšek v Gornjih Tepah vzjel opvo in jo odpeljal na svoj dom. — Na sodnijski obravnavi je sicer Franc Erjavec trdil, da je opvo kupil, Dolinškova je pa potrdila, da je takoj, ko je opazila, da opvo ni v hlevu, sledila storilcu in tako prišla do opvoženčevega doma. — Tudi Marija Potisek, ki se je nanjo izgovarjal, češ da mu je le-ta opvo prodala, je zanikala, da bi jo Erjavec kupil pri njej. — Sodišče je obtoženca spoznalo za krivega in ga spričo tega, da je bil že dvakrat predkaznovan zaradi kraje, obsojilo na osem mesecev sedenja, poleg tega pa bo moral Dolinškovi povrniti storjeno škodo.

Tatvina v hrastniški steklarni

Pred sodiščem se je spet zagovarjala delavka v steklarni v Hrastniku, Zdenka Kovač iz Radeč št. 4, ker je v tovarni ukradla komplet servis za liker, dva pepelnika in vazo. Tatvino je priznala ter je sodišče obsodilo Kovačovo na 10 tisoč din denarne kazni. To tež-

jo kazni je sodišče izreklo zaradi tega, ker je bila obtoženka zaradi kraje že predkaznovana.

Nadaljnje tatvine v hrastniški steklarni

Zaradi kraje v hrastniški steklarni se je zagovarjalo že precej delavk, vendar pa še ne takšne kot v naslednjem primeru. Dne 17. jan. so se namreč pred okrajnim sodiščem v Trbovljah zagovarjale zaradi tatvine: Franciška Jeršin iz Hrastnika št. 44, Marija Kostelič iz Zagreba, Rozalija Račič, Mali Obrež št. 30, Marija Čizman iz Vižmarja nad Ljubljano, Milka Jeršin, Golo št. 21, Justina Okoren iz Hrastnika št. 41 ter Erna Peklar iz Hrastnika št. 230.

Franciška Jeršin je bila delavka v steklarni že od l. 1946 dalje, od leta 1947 pa je bila zaposlena celo v skladišču, tako da je lahko prišla do večje količine steklenih izdelkov. In tako je začela iz skladišča odnašati razne servise, vaze in kozarce ter sta nato skupno z Justino Okorn začeli odnašati steklene izdelke v krški okraj in jih tamkaj prodajati, največkrat sta se pa ustavili pri Rozaliji Račič, ki jima je v zameno dajala razna živila, jajca, moko, sir in podobno. Na svoj dom je Račičeva znosila okrog 60 kg steklenine. Na njen naslov ji je Jeršinova poslala tudi 1 zaboj steklenine, kar ji ni bilo težko, ker je bila zaposlena v skladišču ter je imela za šefa človeka, ki ji je dajal s po-

Meseca januarja 1954 se je v našem okraju rodilo 100 otrok, umrlo je pa 47 ljudi (glej nižje). Porodili so se v januarju sledeči pari:

V občini Čemšenik: rudar Franc Čilenšek in gospodinjka pomočnica Franciška Krivic.

V občini Dol pri Hrastniku: rudar Viktor Jovan in gospodinjka pomočnica Albina-Pavlina Hriberšek.

V občini Hrastnik: jamski vozač Ernest Polak in delavka Ema Podlesnik; delavec Speglič Ivan in delavka Ana Knez; rudar Franc Starina in delavka Franciška Povh.

V občini Loka pri Zid. mostu: žel. telegrafist Leopold Novak in gosp. pomočnica Emilija Pompe.

V občini Radeče: poljski delavec Edvard Planinc in kuh. pomočnica Marija Škerti; šofer Ciril Camernik in gosp. pomočnica Justina Kaplar.

V občini Zagorje: finomehanik Ivan Pangeršič in učiteljica Zdenka Koritnik; rudar Anton Oražem in namestnica Alojzija Kos; rudar Jože Pristotnik in delavka Ana Burja; rudar Jože Murn in snažilka Karolina Lipičnik; električar Alojz Potočnik in telefonistka Ivana Vidic; rudar Vinko Drnovšek in delavka Vida Potokar; rudar Bogomil Gostiša in natakarka Ivanka Kastelic, roj. Zlobko; višji gradb. tehnik Franc Zernec in knjigovodkinja Milena Košir.

dobnimi tatvinami dober zgled. Vse to pa se je zdelo Jeršinovi še premalo; stopila je v stik s svojo sestro Marijo Kostelič iz Zagreba ter ji začela pošiljati kar po železnici različne steklene izdelke, ki jih je njena sestra začela prodajati na trgu, izkupiček sta si pa delili. Tako je poslala skupno 8 zabojev steklenine v neugotovljeni vrednosti v Zagreb. — Tudi Mariji Čizman je prinesla nekaj steklenine, poslala jo ji je pa nadalje po železnici. Ta ji je spet zato šla na roko in ji v zameno dala druge predmete, ki jih je kot delavka ukradla v tovarni za kovinsko galanterijo v Ljubljani.

Okrog 80 kg steklenih izdelkov je prav tako znosila svoji sestri Alojziji — in vse to se je prodajalo, zamenjavalo, izkupiček pa delili — najbolj čudno pa je, da v steklarni teh tatvin ni nihče opazil. Groznik, skladiščnik, je šel svojim delavkam na roko, pri tem pa tudi sam ni hotel zaostajati za njimi. Isto je delala nadalje Erna Peklar, ki si je v tovarni prisvajala razne steklene izdelke, petrolejke, cilindri, vinske kozarce, servise in podobno.

Sodišče je vse obtoženke spoznalo za krive ter je Franciško Jeršin obsodilo na 2 leti in 7 mesecev zapora, steklarni bo pa morala plačati odškodnino v znesku 76.289 din. — Marija Kostelič pa je bila obsojena na 8 mesecev zapora, Justina Okoren na 1 leto, tovarni pa bo morala povrniti škodo v znesku 12 tisoč din. Peklarjeva je dobila 2 meseca zapora, Milka Jeršin 1 mesec in 15 dni, Rozalija Račič pa 1 mesec zapora, pogojno za dobo 1 leto.

Te stroge kazni, ki jih je izreklo sodišče, bodo verjetno vzgojno vplivale na vse ostale delavce v steklarni, da bodo znali ločiti svoje od tujega in tako čuvali splošno ljudsko imetje. — Tatvine v steklarni so se tako razpasle, da so se baje že pazniki v tovarni začeli bati in niso upali pregledovati delavce, ker so jim ti grozili. Vsak delavec si bo najbrž sedaj premislil, preden bo skušal napraviti kakšno tatvino v steklarni.

Preteklo soboto in nedeljo je gledališka družina »Svoboda II« v Zagorju uprizorila veselico »Pesem ceste« z glasbo in petjem.

V soboto je zagorski »Partizan« priredil veliko maskarado. Dvorana je bila zelo okusno okrašena. Ljudje so bili prav dobre volje. Pa tudi po gostilnah je vladalo povsod predpustno razpoloženje. — V nedeljo popoldne so imeli v Domu TVD »Partizana« maskarado zagorski pionirji.

Lutkovna sekcija po enem letu obstoja

Ko so preteklo leto v topliški »Svobodi« ustanovili lutkovno sekcijo, mnogi niso vedeli, da si bo v tako kratkem času med našimi najmlajšimi pridobila toliko simpatij. Skromni, zelo skromni so bili prvi začetni koraki tega najmlajšega odseka v društvu. Toda »Svoboda« v Toplicah je imela prve svoje dohodke ravno od lutkovnega gledališča.

Lansko leto si je predstavila tega najmlajšega gledališča ogledalo preko 3000 naših pionirjev — prišli so pa tudi starejši ljudje, predvsem starši otrok. Lutkovno gledališče je nastopilo tudi po naših okoliških vaseh: na Izlakah, v Senožetih in Kotredu največkrat pa seveda doma v Zagorju.

Danes po enem letu ima to gledališče že kupljene — svoje lutke, nov prenosljiv in zložitljiv oder opremljen z reflektorji, skratka: lutkovna sekcija je v minulem letu napredovala. Danes si zagorski pionirji prav radi ogledajo vsako predstavo, njihovi starši so pa zadovoljni, da imajo naši malčki zdravo in lepo razvedrilo.

Tatjana-Ana Knez; delavec Stanislav Zupan in industrijska delavka Jožefa Jamšek; ključavničar Karel Plaznik in gospodinjka pomočnica Pavlina Kmetič.

V občini Trbovlje: rud. tehnik Alojz Križnik in natakarka Dragica-Antonija Relja; ključavničar Silvo Klemen in industrijska delavka Stanislava Vidic; gradb. delovodja Albin Setina in gosp. pomoč. Marija Plaznik; rudar Franc Suligoj in delavka Anica Kastelic; strugar Vladimir Blažič in blagajničarka Franciška Savnik; uslužbenec Martin Klopčič in kuharska pomočnica Zora Zelic; zidar Janez Jovan in gospodinja Amalija Pfeifer; rudn. nadzornik Drago Miklavčič in gospodinjka pomočnica Marija Medvešek; ključavničar Dušan Lazič in gospodinjka pomočnica Justina Kaplar.

V občini Zagorje: finomehanik Ivan Pangeršič in učiteljica Zdenka Koritnik; rudar Anton Oražem in namestnica Alojzija Kos; rudar Jože Pristotnik in delavka Ana Burja; rudar Jože Murn in snažilka Karolina Lipičnik; električar Alojz Potočnik in telefonistka Ivana Vidic; rudar Vinko Drnovšek in delavka Vida Potokar; rudar Bogomil Gostiša in natakarka Ivanka Kastelic, roj. Zlobko; višji gradb. tehnik Franc Zernec in knjigovodkinja Milena Košir.

Umrlj so

V občini Čemšenik: Franc Drnovšek (1 leto). V občini Podkum: Franc Stepec (76 let).

V občini Dol pri Hrastniku: Alojzija Blatnik, roj. Poglajen (78 let); Anton Zovle (53 let); Franc Marko (78 let). V občini Hrastnik: Franciška Flis (49 let); Marija Ačkun, roj. Završček (80 let); Hedvika Špajzer (2 leti); Franc Tušek (65 let);

Prejšnji teden je mesto Radeče pridobilo novo pridobitev: moderno preurejeno kegljišče. S pomočjo LOMO Radeče, industrije gradbenega materiala in ostalih podjetij je uspelo v kaj kratkem času kegljišče urediti in ga dati na razpolago delovnemu ljudstvu. Največ je za kegljišče prispeval delovni kolektiv Industrije gradbenega materiala, ki ga je na dan otvoritve — prejšnjo nedeljo — izročil športnemu društvu v Radečah v nadaljnje upravljanje.

O vzgoji naših otrok

(Nadljevanje s 3. strani)

takšen otrok doraste, prav gojijo ne bo dosegal svojih sovratnikov niti pri duševnem niti pri telesnem delu.

Zanimivo je, da tudi plačilni dnevi v naših revirih kvarno vplivajo na šolski obisk nekaterih naših učencev. Vedno enj in isti učenci izostajajo od šolske pouka redno vsakega 15. in zadnjega v mesecu. Ali ni to žalostno? Ob prejemu denarja pozabljajo starši na vse svoje dolžnosti do otrok. Ob takšnih dnevih so otroci svoji gospodarji. Kaj todi takšno ravnanje, vemo vsi. In kadar mislimo na to, nam je tesno pri srcu...

Nekateri naši otroci prihajajo v šolo neumiti, dasi jim v šoli zelo priporočamo, naj se zvečer umivajo z milom in toplo vodo, jutraj pa samo osvežijo s hladno vodo. Njihove roke so včasih naravnost obupno umazane. In s takšnimi rokami je otrok kruh, sadje in podobno — potem se pa čudimo, od kod razne bolezni! Tudi pri zvezkih in knjigah je med našimi otroki velika razlika. Pri nekaterih vse čisto, vse lepo zavito, pri drugih zamazano, zmečkan. Prosimo vas, pogledjte

včasih te zvezke in knjige, in vprašajte otroke, da se prepričate, ali jim je kaj ostalo v glavi. Ako so pozabili, kaj je v zvezkih in knjigah, posvetite jim nekaj časa dnevno. Pozanimajte se za njihove domače naloge.

Pa še nekaj besed o laži. V več razredih se je primerilo, da starši napišejo za učitelja lažniva opravila in otrok nese to laž v šolo. Poleg tega pa dobi otrok od staršev še naročilo, naj isto pové v šoli — torej spet laži! Na ta način učite svoje otroke lagati. Ali pa morda otrok postuša, kako očka ali mati pripovedujeta sosedu nekaj, kar ni res. Ne učite otrok laži v kakršni koli obliki! Otroci naj pové vse po pravici, četudi napravi kaj napačnega. Če ima otrok pogum storiti nekaj kar ni prav, naj ima spet toliko poguma, da to vsako-krat pové.

Po vsem tem lahko spoznate, kako dobro in koristno je vzajemno delo šole in doma. Skupno bomo ob složnem delu vzgojili takšno mladino, kakršno si sami želimo, kakršno potrebuje naša socialistična država.

-bs-

Novice z Dola

Pred dnevi so uspešno zaključili zdravstveni tečaj ženske mladine pod vodstvom Pavle Mahkota. ki ga je redno obiskovalo 20 do 26 mladink, rojenih leta 1936 in 1937. Tečaj se je vršil v okviru Rdečega križa. Mladinke so z velikim veseljem obiskovale tečaj, ker so se dobro zavedale, da bodo pridobile veliko koristne snovi za nadaljnje življenje. Tečaja se pa niso hotele udeležiti iz neupravičenih razlogov Stefanija Ahčan iz Uničnega, Flica Sentjure in Veronika Rupnik iz Gor. akoravno bi pridobile dosti potrebne znanja za vsakdanje življenje.

Na tečaju so predavale najboljše učiteljske moči z Dola in sicer snov o higieni in nalezljivih boleznih, o prvi pomoči in podobnem. Na zaključni dan so tečajnice pokazale, da so z velikim zanimanjem sledile predavanjem, saj so na splošno zelo dobro odgovarjale na vprašanja. V imenu vseh se je neka tečajnica zahvalila predavateljem za njihov trud in požrtvovalnost ter obljubila, da bodo vse, kar so pridobile na tečaju, koristno uporabljale zase in posredovale tudi ostalim.

Ob zaključku tečaja je uprvala istega pripravila mladinkam družabni večer, okrajni odbor Rdečega križa v Trbovljah pa je obdaril tečajnice s tekstilom, tako da so mladinke z velikim veseljem izrekle željo, da bodo še v bodočih letih obiskovale tečaj.

Dne 24. febr. 1954 je preminila po daljši bolezni 83-letna Marija Brinar, roj. Sovre. Pokopano so pokopali na pokopališču na Dolu pri Hrastniku. Kljub temu, da ni imela svojih otrok, je vzgojila tri otroke, ki so izgubili v zgodnji mladosti starše. Bila je zelo skrbna, vrljuda in priljubljena ter ji želimo mirnega počitka! I. U.

Prejšnjo sredo je umrla v Zagorju 88-letna Ana Jeglič, roj. Javoršek. — Preostali naši so žalje!

Pretekli tork je polagal obračun dela tudi zagorski Aeroklub. Udeležba na občnem zboru je bila zadovoljiva. Društvo slavi letos 8-letnico svojega obstoja. Po skupščini so predvajali celovečerni letalski film.

Tudi »Zveza borcev« je minuli četrtek polagala v mali dvorani TVD »Partizana« obračun svojega dela. Udeležba je bila zadovoljiva. O tej organizaciji bomo še poročali. Občni zbor je imela nadalje

TRGOVSKO PODJETJE „ŽELEZNINA“ TRBOVLJE

nudi v svojih poslovalnicah vse vrste železnine, porcelana, keramike, stekla za okna, razne servise, vse vrste emajlirane posode. Stalno imamo na zalogi sortiment premoga prvovrstne kakovosti rudnika TRBOVLJE-HRSTNIK za široko potrošnjo.

Obrotna podjetja imajo pri nas na razpolago vse vrste potrebnega materiala in okovja.

Dobavljamo v vseh količinah gradbeni material: zidno in strušno opeko, apno, cement za lokalne potrebe, vse vrste žičnike, žice, pločevino vseh vrst itd.

Dalje imamo zalogo obrobov za sode vseh dimenzij, vse vrste štedilnikov in peči, kompletne kopalnice, školjke za stranišča, umivalnike, vse potrebščine za kmetovalce itd.

PRIPOROČAMO SE Z NAŠIMI POSLOVALNICAMI:

POSLOVALNICA ŠTEV. 1 (pri Germu); POSLOVALNICA ŠTEV. 2 (pri Režunu — Petelinova vas); POSLOVALNICA ŠTEV. 3 (pri Tavzlu), kjer so na razpolago vsa tekoča goriva in maziva.

SPREJEMAMO TUDI NAROCILA ZA VSE VRSTE POHISTVA IN RADIOAPARATE!

Podjetja — predvsem gradbena — okraja Trbovlje, prosimo za prednaročila!

Lep uspeh „Kroga s kredo“

V Konjščici so obnovili mladinsko organizacijo

Klabundova kitajska pravljica je dosegla na našem odru velik uspeh, saj je bilo pet predstav še kar dobro obiskanih. Večji uspeh gledališča je v tem, da je „Krog s kredo“ delo svetovnega repertoarja in ne kakšna povprečna burka, ki navadno polni naše dvorane.

Plasatelj „Kroga s kredo“ je prevadil staro kitajsko pravljico na evropski oder in pri tem ohranil dokaj posebnosti kitajskega narodnega gledališča. Te koncepte se je držal tudi režiser Milko Rak, ki je delo postavil na oder „Svobode-Center“.

Scena, ki jo je po njegovi zamisli dovršil in izdelal slikar Svagolj, je prav revolucionarna za našo gledališko publiko. Scenografa sta združila kitajski simbolizem z načeli moderne inscenacije, ki prav tako temelje na simbolizmu. S kombinacijo zares različnih barv in stiliziranih kulisami, ter svetlobnimi efekti sta scenografa podala očarljivo barvito sceno. Pripomniti pa moram, da bi scena postala res popolna, če bi bile vse kulise izdelane trodimenzionalno (kaširane) — zunaj nad vhodom, liči...

podobno kot prekrasni vazi (kaširani in poslikani Stribar). Pa tudi druga scena (vrt pri Majevih) je izpadla zaradi sicer lepega, toda preveč realistično poslikanega horizonta iz enotnega stila cele inscenacije. Dopolnilo k barvitosti sceni so bili tudi enaki kostumi. Smešno pa je izpadlo, da niso imeli vsi igralci kit (cesarju je v četrtem dejanju v nekaj minutah zrasla in se je pojavila na cesarskem tronu z njol). Gledalščé lasulj za vse ni moglo dobiti, vendar je to gledalce precej motilo, posebno če pomislimo na to, da je noša kite Kitajcem religiozno zapovedana. Nekatere kulise, ki so bile dobre (Ma, Cao, oba kulijsa), nekatere, posebno ženske, pa so izpadle nedovršene. Zdi se mi, da se masker ni poglubil v filozofsko Kitajstvo; lahko da ni imel premalo časa ali pa ni imel ustreznih šminik. Režiser tov. Rak je način, kako se v kitajskem nacionalnem gledališču igralec predstavlja publiki, ki ga ohranil tudi Klabund, dokaj originalno rešil. Da predstavljane publike ne bi motilo, je igralca — ki se predstavljata s tem, da samo njega osvetli — odlegnil med njegovim monologom iz dejanja. Ta režijski prijem je izpadel precej elektno, ko nastopi Ma celo nekako „melistovski“, kot je izjavil neki strokovnjak.

Rakova režija je delo primerno usmerila, posebno ker je delal s samimi rutiniranimi igralci. Popustljiv pa je bil pri podajanju kitajskih običajev (izkazovanje spoštovanja, hoja, temperament govora). To se je posebno opazilo pri statistih, ki so izgledali precej leseno. Sploh pa je nastopalo v tretjem in četrtem dejanju (sodnija, cesarski dvor) vse premalo statistov in sta ti dve dejanji izpadli zelo statično in monotono. Opaziti je bilo, da je režiser posvečal dovolj pažnje dikciji, ki je bila v glavnem na spodobni višini. Čudno je, da nekatere premiere tega odra največ šepajo ravno glede izgovorjave.

Očitno je, da je režiser Milko Rak veliko pripomogel, da je „Krog s kredo“ doslej najboljša uprizoritev na vseh naših odrih v letošnji sezoni. Scensko glasbo je komponiral Jože Škrinar. Zelo „nekitajski“ instrumenti (dva klarineta, violina in gitara) je znal pričrati pristno kitajsko glasbo, ki je dogajanje na odru dopolnjevala in mu dala živosten ambient.

Najbolj doživeti lik predstave je podala Anica Vrtačnikova kot Hajtang. Vloga je popolnoma ustrezala njenemu lirčnemu temperamentu. Ni sicer ustvarila kakšnega novega lika, ker je pa vloga Hajtang podobna nekaterim prejšnjim (Snežuljčica). Razvijala se je v prizorih s princem Paom, in I. dejanju in v čustvenih deklamacijah. Njena kreacija

je zahtevala velike umetniške sposobnosti, saj je vloga pisana večinoma v verzih. Postavila pa je lik vreden poklicnega odra. — Ivko Pleskovič je kot cesarjevič Pao dobro startal, ni pa se dobro počutil v vlogi pravičnega in umnega cesarja v IV. dejanju. — Mandarina Maja je odigral Janez Seme. Režija mu je predpisala preoster tip. Dober je

bil mimično kot v igri, šepa pa še njegova dikcija. Poseben uspeh je žela Silva Pleskovičeva kot Yu-pej. Vloga ljubosumne in hkrati odločne žene je ustrezala njenemu temperamentu. Postavila je odlično originalno figuro, odlikuje pa jo tudi lep jezik. — Karlo Malovrh je odigral vlogo zvodnika Tonga s tolikšno eleganco, da je navdušil vsakega gledalca. Psihološko je dobro utemeljil Tongovo strast do denarja, tudi figura in maska sta bili odlični, samo za evnuha je bil njegov glas malo preglobok. — Rajko Bigman (Cang-Ling) se recitira in je bil malo preveč patetičen. Njegova igra, dikcija in mimika pa sta bili dobri. — Robert Plevšak je podal sodnika s satiriranim akcentom, kar je do neke mere še bolj podčrtavalo umazan sodnikov značaj. — Franci Jarc (Cao) je iz svoje medle vloge napravil kar se je napraviti dalo; je pa eden izmed najboljših igralcev tega odra. — Mica Brzjakova in Majda Režunova (babica in gospa Cang) sta bili obe sicer premali, vendar sta vlogi, (zlasti Brzjakova) dobro rešili.

Dobra kitajska kulija sta podala Sonja Permetova in Zvone Zupančič.

V vlogi pesnika je nastopil režiser Milko Rak. S takimi uprizoritvami se dviga gledališče „Svobode-Center“ preko ravni diletanizma.

Pred dnevi so se v Konjščici pri Poljsniku sešli mladinci, da spet obnovijo svojo mladinsko organizacijo, v katero se je takoj vpisalo nad 30 članov. Tov. Lado Levac od okrajne LP v Trbovljah je navzočim dal navodila za mladinsko delo na vasi. Mladina naj bi se ob sobotah ali nedeljah v organizaciji shajala, debatirala in delala. Nov odbor je takoj prišel z delom.

Glavna diskusija se je razvila okrog vprašanja prostorov za mladinsko organizacijo. Ker je bil občin Poljsnik že pred meseci stavljen predlog, naj bi mladina iz Konjščice dobila barako, ki je doslej služila za šolo, a hočejo vendar to barako prodati nekemu posestniku, je mladina proti temu ostro protestirala na občini in okraj, saj bi v takem primeru 40 mladincev iz Konjščice ne imelo prostora za shajanje in delo.

Velike težave imajo nadalje mladinci v Konjščici s pripravljenjem iger. Pozimi lahko uprizorjajo v majhnem razredu osnovne šole v Konjščici le enodejanke, poleti pa morajo igrati pod kozolcem. Ali res ni mogoče pomagati tej mladini, da bi lahko delala tudi na tem področju? Pravijo, da je kmečka mladina neizobražena in pod vplivom klera! Kdo se naj te-

mu čudi! Kam naj pač gredo kmečki fantje in dekleta ob nedeljah? Kina in gledališča nimajo, predavanja in krožkov pa tudi ne. Talco preostane samo dvoje: v cerkev ali pa cel dan doma. Mnogo jih boji v cerkev, ker jim je dolgčas, drugi spet, da se pokažejo v novi obleki, malo ljudi pa iz pobožnosti.

Ako bi ljudski odbor občine o vsem tem razmišljal, ne bi se upiral poštenim zahtevam mladine. V baraki — ki smo jo že omenili — bi se mladina ob nedeljah shajala k vajah za igre kakor tudi k delu v krožkih. — Tu bi lahko imeli tudi knjižnico. Na razna vprašanja, na katera kmečka mladina ne ve odgovora, bi jim pa lahko dajali pojasnila tovariši učitelji, člani ZK, študenti itd. Z raznimi predavanji bi lahko med mladino začeli razvijati materialistični svetovni nazor, ki se v tesnem krogu kmečke družine ne more izoblikovati.

Četudi je mladina iz Konjščice naletela na odpor in nerazumevanje ljudskega odbora občine, je na svojem sestanku sklenila, da bo 1. maja uprizorila novo igro in ponovno pokazala, da hoče delati. K-ca

Ameriški pustolovski film „Rdečelaska in kovboj“

Državljanska vojna med Severnimi in Južnimi v Ameriki se je končala z zmago Severnih. Na ozemlju Nove Mehike se je peščica preostalih pristaev Juge uprvala s svojimi zadnjimi silami. Izdajalci, zločinci in ubežniki iz obeh armad so plenili in ropali samotne kmetije. Leto 1865 je pomenilo za tiste dežele leto strahote, zased, zahrbtnih umorov in požgov. Nj ga bilo eloveka, ki bi bil varen pred tem rastočim valom nasilja.

Polkovnik Lamartine je na ozemlju Severnih še po porazu delal za Južno konfederacijo. Rdečelaska lepota in pevka Candace Bronsonova mu je morala nesti važno sporočilo: „Zlomljeni sombrero, 13-26.“ To je bila šifra za napad na Severne, ko bodo peljali velike količine zlata v palačo na varno. Sel, ki ji je prinesel to vest, je bil na zagoneten način umorjen. Bilo je jasno, da imajo pri tem svoja prste vmes Severni. Ustrelil ga je po nesreči Dun Jeffers, baje trgovec z živino, v resnici pa major in obveščevalec Severnih. Pridružil se je lepi rdečelaski Candace in majorju Gilu Kyllu, ki si jo je hotel na vsak način osvojiti. Tule družba je bila nevarna. Gil je bil major Južnih, ki so ga poslali, da obračuna s polkovnikom Lamartinom, ker so izvedeli, da je postal navaden razbojnik, ki je v imenu Konfederacije kradel in ubijal. Past, ki jo je nastavljal pohlepnežu Gil, je uspela. Polkovnik Lamartine je romal v ječo, Gil pa je med njegovo vojsko našel tudi svojo oboževano Rdečelasko.

Ameriška barvna risanka „OSTRŽEK“

»Sreča kakor soj z neba se lahko ti nasmehlja. Zvezd sveteljo, pa se izpolnila bo.« Črile

KINO ZASAVJE TRBOVLJE

bo v času od 3. do 8. marca 1954 predvajal sledeče filme: Francoski film »Divji deček« v sredo, 3. marca, ob 5. in 7. uri, v četrtek, 4. marca, ob 5. in 7. uri. Mladini izpod 18 let vstop ni dovoljen!

Ameriška barvna risanka »Ostržek« v soboto, dne 6. marca, ob 5. in 7. uri, v nedeljo, 7. marca, ob 5. in 7. uri. V nedeljo ob 10. uri za mladino matineja; v ponedeljek, 8. marca, ob 3. in 7. uri.

ček Murn je prišel v neko mesto. V kočici je spal rezbar, mojster Pepe, ki je že veliko ljudi razveselil. Otrokom je naredil že neznansko kopico igrak. Na polici je ležala lepo poslikana lutka. Kako si je mojster Pepe želel, da bi bila živa. Komaj je pomislil na to, že je lepa vila Zvezdana oživela lesenjaka. Bil je kar postaven deček in rekel so mu Ostržek. Pepe mu je kupil abecednik in ga poslal v šolo. Da bi se Ostržek varoval hudega, mu je vila dala pomočnika —

Kino »Svoboda-Center« v Trbovljah (Delavski dom) bo predvajal italijanski zabavni film

»POLICAJI IN TATOVİ«

Predstave samo danes in jutri v četrtek. Od petka do ponedeljka se bo predvajal ameriški film

»RDEČELASKA IN COWBOY«

Kino »Svoboda«, Trbovlje II ima na sporedu ameriški barvni film

»KNJIGA O DŽUNGLI«

Razpored predstav bo razviden z lepakovi.

vest — črčka Murna, ki ga je povsod spremljal. Lisjak Poštenjakovič in maček Mrnjav sta zvalila Ostržka v Strombolijev cirkus. To je striček Pepe jokal, ko Ostržka ni bilo domov. Iskal ga je, a zaman. Ostržek ni mogel več domov. Ni poslušal črčka Murna, ni ubogal strička Pepeta, zato je bil kaznovan. Kočijaž ga je zapeljal v Deželo igrak, kjer je kar mogoče porrednih otrok. Ko so se nadvajali, so jim začeli rasti oslovski repi in dolga ušesa. Postali so osliški. Ostržek bi se rad rešil te groze. Skesal se je in črček Murn ga je rešil. Zbežala sta in padla globoko v morje. Rešila sta se na splav, toda zaneslo ju je v kltovo žrelo. Tam sta našla mojstra Pepeta in vsi so srečno ušli nazaj domov.

Za kratek čas

MED PRIJATELJI
Gašper: »Zakaj lažiš vedno za mojo ženo? Kaj ti je na njej tako všeč?«
Miha: »Pri tvoji ženi mi je najbolj všeč to, da ni moja žena!«

NIČ HUDEGA

Gospa: »Marička, ali veste, da je bil vrč, ki ste ga ubili, star tisoč let?«
Postrežnica: »No, potem pa ni nič hudega. Jas sem se bala, da je bil nov.«

Kotiček za naše pionirje

Prav malo je še veselja — pomla d prihaja.

Nagradna slikanica za pionirje

V prejšnji številki našega lista smo prinesli tri prav mične maske za naše pionirje. Nekaj pionirjev in pionirk je te maske lepo poslalo in poslalo našemu uredništvu v oceno. Posebna komisija je spet vse te silnice pregledala ter odločila, da dobi nagrado (mladinsko knjigo) za poslano sliko Bara Ložar, učenka II. a razreda v Zgornjih Trbovljah, ki neaj se oglasi v našem uredništvu. Pohvalno moramo omeniti poslano slikanico Veljčke Iljčevske iz Ljubljane, Mirka Zirovnika, učenca II. b razreda v Zg. Trbovljah. Ivanke Pestotnik, učenke 3. d razreda vodenske šole, Avgusta Predovnika, dijaka II. a razreda gimnazije v Hrastniku, cicibanke Metke Perme in cicibanke Darinke

Zupan iz Trbovelj. — Vse poslanske slike bomo shranili v posebnem albumu v našem uredništvu. Hvala vsem! Pozdravljeni! — Uredništvo

„Trikrat dve je štiri...“

je dejal Hinko in to tudi dokazal. — Vzel je papirnati trak in ga prerezal čez polovico. »To je enkrat dve,« je rekel, in res je imel dva konca. Potem je segel po enem teh obeh razpolovljenih koncev in ga prerezal na dvoje. »To je dvakrat dve,« je dejal. In prav je imel. Nato je spet vzel drugi, nepreprežani konec papirja in ga razpolovil. »To je trikrat dve,« in res je imel v rokah dva konca papirja.

Ko pa je vse prerezane konce papirja preštel, je imel pred seboj samo štiri papirnate listke.

Nagradni magični kvadrat za pionirje

Metka Krznar pionirka iz Kirovca nad Zagorjem, nam je poslala spodnji magični kvadrat. Upamo, da ga bodo naši pionirji rešili!

1	2	3	4
2			
3			
4			

Vodoravno in navpično: 1. naše mesto ob morju; 2. moško ime; 3. slaščica, ki jo pionirji poznajo; 4. v naših revirjih poznan priimek.

Črke: AA, C, EE, IIII, KKK, LL, M, R.

Rešitve nam prinesite ali pa pošljite do sobote, 10. marca opoldne. Izrečani bo dobili od nas v spomin lepo knjigo.

Pionirjem za kratek čas

Bilo je pred davnimi leti na vodenski šoli v Trbovljah. Učili so se v nekem razredu slovnice. Učitelj je vprašal Stanko, če bi mu znal stopnjevat pridevnik »bolan«.

In Stanko začne stopnjevat: »Boln, bolj bolan — mrtel«.

KARTE IN SLOVNICA

Mali Mihec se uči slovnico. Zlasti mu nagajajo sedanji, pretekli in prihodnji čas. Mora k mami po pomoč. »Mamica, kakšen čas je to: Oče igra karte?«

Mamica: »Izgubljen čas...«

„Seveda tam malčal...“

»Ce ste že razmišljali o tem, Gospa Caerlon, da se morava o nečem pogovoriti, potem boste sami poskrbeli za takšno priliko. Poudarjam še enkrat: zelo važno je!«

»Da, poskrbela bom za to. Toda ne delajte si skrbi. S Fani ste govorili, kajne? Slišala sem vaju z okna. Fani je neumno dekle. Boljše bi storila, če bi malčala.«

»Ne gre za Fani in ne za to, kar je povedala.«

»Marveč?«

Najprej sem pomišljala, nato pa odgovoril na kratko: »Gre za kamin! Nič drugega.« Streljal sem sicer v temo, vendar dobro meril.

In Mamm je takoj odgovorila: »Tukaj se nekaj ne ujema. Vem, da vam je Ana rekla, da je ona napravila ogenj v kamini. Ne razumem pa, zakaj je tako govorila. Drva v kamini sem prizgala jaz!«

»In to v tisti uri, ko je Jay Eddington umrl!«

V aparatu je nekaj zažvenketalo. Mamm se je s slušalko nekani zadela. Nato pa sem spet zaslišal prijazen in miren glas kot vedno: »O tem bova še govorila. Mislim, da ne bo še prepozno nočoj, kajne?«

Zamolgel sem ji le še reči: »Kakor želite!« Nato sva oba odločila slušalko.

Ko sva z Anthonyjem spet sedela skupaj, sem mu rekel: »Mislili, da je nemogoče, da bi bil kdo pri tvojih kulturah bacilov?«

Na moja vprašanja je Anthony postal zamišljen, potem pa ponovil drugi del vprašanja: »Da bi bil kdo pri mojih kulturah? Nekaj podobnega si me že vprašal. Kaj hočeš pravzaprav?«

»Meniš, da ni mogoče, da bi katera izmed dam, ki so bile tukaj, prestopila prag tvojega laboratorija?«

»Vidi se,« je dejal Anthony, »da si v naši državi tujec, da ne poznaš običajev in navad na našem otoku. Nobena naša dama ne bo prestopila tuje sobe nepoklicana ali pa sama!«

Odnehal sem. »Ti, rojak,« sem mu rekel, »ura bo dve popoldne. Vem, da si zaradi mene vzel dopust, bacili pa se množe tudi

brez tebe. Toda predalet bi zaslal!«

Kaj me briga gozle in modre zobne ščetke, ali pa biserni časti gumbi! Jay Eddington je mrtev. Skoda! Toda vsako minuto umrje na svetu sedemdeset ljudi.

Nihalo v moji notranjosti se je naenkrat obrnilo na drugo stran. Človek vendar ne more vedno misliti samo na umor in stiskati za hudodelcem. Jaya Eddingtona nisem imel rad, niti ga nisem dobro poznal.

»Boš Dulcie poročil?«

»Ti mi groziš?«

»Ne, samo vprašam te.«

»Ti tujec — če me bo vprašala, ji bom rekel da. Ljubim jo. Poleg tega pa sem še sit teh pustih večerov po klubih.«

»Ti rojak. Anglija ne potrebuje več klubov.«

»Zakaj, tujec?«

»Pol sveta ste že zavojevali, da bi utekli vašim klubom. No, sedaj, ko kmalu ne bo več kolonij, lahko že vendar enkrat začnete, da se pravočasno poročite. Takole okoli štiridesetega leta. Koliko let že imaš?«

»Tujec — zelo ostre oči imaš!«

Po večerji sva odšla tjakaj. Bilo je že čez devet. Med potjo sva rajši hodila po stranski stezi, da ne bi šla še enkrat mimo potoka.

Sprejel naju je John Dickson s svojo ženo. Pozdrav je izpadel nekam togo. Dobri John se je na

vso moč trudil, kako bi z nekako prisiljeno lahkotnostjo vodil razgovor. Pripovedoval je o nemirnih časih. Sele čez nekaj časa sva opazila, da je govoril o nemirni situaciji na borzi.

Edith Eddington je sedela z Dulcie v veliki klubski sobi. Dulcie se mi je nasmehnila in dala najprej Anthonyju roko, namesto da bi storila narobe. Edith Eddington je izgledala zamišljena. Imel sem vtis, kakor da sanja.

»Mamm želi govoriti z vami,« mi je rekla Dulcie. »Prosi, da bi prišli k njej. Nocoj se ne počuti dobro in je ostala v svoji sobi.«

»Mamm je v postelji?«

»Ne, je odgovorila Ana Dickson, »izrečno je poudarila, da ni bolna, pač pa precej trudna.«

Pogledala me je z velikimi očmi. »Boste šli k njej?«

»Jaz vam peljem k njej!« se je ponudila Dulcie in šla pred menoj.

Mammina soba je bila poleg Eddingtonove spalnice, nasproti pa kopalnica, ki mi je bila že poznana.

Dulcie je potrkala. »Mamm,« je zaklicala, »gospod doktor Caillat je prišel.«

»Prosim,« sem zaslišal Mammov glas za vrati in vetopil brez Dulcie.

Bila je spalnica, toda zelena, globoko segajoča zavesa je zakrivala posteljo, da si jo komaj opežil. Okenski zastori iste barve so zastirali okna in segali do

tal. Na stropu je svetil benediktanski lesteneč.

Mamm je sedela v zelenem, blazinastem stolu. Z glavo je bila naslonjena nazaj, čez kolena pa je bila odeta z volneno odejo, ki ji je pokrivala noge. Njen fin, ozek obraz je gledal iz palčastega črnega ovratnika kakor na kakšni stari španski sliki. Dala mi je roko.

»Pritegnite si stol in vvedite se k meni. Za vse, o čemer se morava pogovoriti, mislim, da ni treba glasnih besed.«

»Zal mi je, gospa,« sem ji rekel tiho, »da sem ravno jaz ti, ki vam mora...«

Z nagubano roko je odmahnila odklanjajoče. »Razmišljala sem o tem. Naj vam ne bo žal. Morda je boljše tako. Vi ste tujec. Oprostite! Mislim, da razumete, kako to mislim. Z vami se bom laže pogovorila.« Pogledala me je odkrito. Njene oči so bile čiste in svetle. »Prosim, ne skrivajte mi nič. Povejte mi odkritosrčno, kaj ste ugotovili.«

Priskimal sem ji, toda kaj mi je postalo preozko. Za trenutek sem moral počakati.

»Vi ste v noči, ko je vasi zet umrl, sežgalj dve zobni ščetki. Spodaj v kamini. Sežgali ste tudi svoje črne rokavice.«

»Da,« je rekla na kratko.

»Zakaj ste to storili?«

»Ne veste tega?«

»Vem,« sem ji odgovoril. Pogledala sva si v oči. Mamm je sprevidela, da nisem lagal.

»Ali Anthony ve kaj o tem? Pogreša kakšno svojih cevč?«

Vzdrlal sem njen pogled.

»Ne,« sem ji odgovoril.

Malo je sklonila glavo. »To je dobro. Jay je bil vedno zelo spreten. Postavil je tjakaj zato kakšno drugo cevčko.« Nato me je pogledala. »Ni treba, da bi Anthony kaj zvedel o tem. Tudi drugi ne. Vse to je sedaj odvisno samo od vas.«

Malčal sem. Srce mi je strahotno razbijalo. »Mi hočete povedati — kako se je to zgodilo?«

Se enkrat je priklimala. Njen obraz je bil napet, kakor da gleda vase. Nato pa je začela pripovedovati s pridruženim, toda sugestivnim svetlim glasom:

»Vsi so že odšli spat, le jaz nisem mogla zaspati. Nekaj je viselo v zraku: čutila sem prihajati nesrečo, nekaj hudega. Vedela sem za razgovor med Jayem in Ano. Preprič med njim in Edith pa sem slišala v njuni spalnici. Stena je bila pretan-

ka... Vpila sta drug nad drugim. Nisem mogla prenesti prepričanja. Odšla sem v veliko sobo spodaj, ki jo poznate. Nisem prizgala luči. Vvedla sem se v naš stol in obsedela. Ne vem več, če sem dolgo sedela tamkaj in razmišljala. Takrat pa sem zaslišala, da prihaja Jay dol.«

(Dalje prihodnjik)

Razvoj našega alpinizma

(Nadaljevanje in konec)

Tudi Nemci in Avstrijci so bili v tistih letih v naših gorah zelo aktivni. Kakor pred prvo svetovno vojno, tako so spet uprli svoje oči na Triglav in njegovo severno steno. Izpeljali so dve smeri: »Bavarsko« in »Prusko-Szalahevo« smer v ostri borbi z našimi plezalniki. Italijani so še dvakrat prišli v naše gore. Uspelo pa jim je preplezati le severnozahodni raz Siroke peči leta 1935. Tu sta plezala sloveča dolomitska vodnika Angelo in Ignazio Dibone v navezi dveh naših plezalcev. Drugi vzpon so poskusili v Jalovcu in tam res preplezali raz, toda naša plezalca Ogrin in Omerza sta ga preplezala dve leti pred njimi. Igor Omerza sodi v vrsto ljudi, ki so naš alpinizem pomaknili višje v ekstremno plat. On je večina deloval v Savinjskih Alpah in tudi v Julijskih Alpah so znane njegove smeri v široki peči in v zahodnem delu Triglavske stene, ki jih je plezal z Zupančičem. — Uroš Zupančič je bil izrazit zimski alpinist; plezal je znani Rudolfov steber v Prisojniku, raz Travnika, kamine Velike Mojstrove, police v Zadnjem Prisojniku in še več zimskih vzponov.

Z vzponom v severni steni Travnika je bilo konec osvajanja naših sten po tujih smeri, ki sta jo preplezala kufsteinska vodnika Aschenbrenner in Tiedenhofner, je ostala do pred kratkim tudi najtežja plezalna tura v naših Alpah.

Po preplezanju omenjenih vzponov se je pri nas plezalistvo nekako ustalilo. Tako zaznamujemo v zadnjih letih pred drugo svetovno vojno le malo prvenstvenih vzponov. Vzrok je iskati v tem, da nismo dosegli vrhunskih plezalne tehnike ter razpoložljivi kader, ki je preplezal vse važne smeri, ni mogel dalje v razvoj. Nekoliko drugače razmere so bile v Savinjskih Alpah. Kakor v Julijskih Alpah, tako so delovali tudi tu v prvih letih po prvi svetovni vojni Nemci. Stalni kader domačih plezalcev se je začel razvijati šele v letih

1926 do 1928. Tako je v Grin-tovcih nastala posebna plezalna družba, ki je pozneje tudi alpinistično obdelala to gorovje. Najbolj vidni predstavniki te družbe so bili Vinko Modec, Boris Režek, France Ogrin, Igor Omerza in Miran Gregorin. Najuspešnejša je bila naveza Režek-Modec, ki je preplezala prvenstveno smer v severni steni Ojstrice, Stajerski Rinki in Rzeniku. Druga naveza je bila Ogrin-Omerza, ki je plezala v Ojstrici, Planjavi in v Rinkah. Ta družba je dolgo ostala vodilna. Šele pozneje so začeli delovati tudi drugi. Največje dejanje v zadnjih letih pred drugo svetovno vojno ostane vzpon Pavla Kemperla in Bineta Benkoviča v severnozahodni steni Rzenika.

Plezalna alpinistika Savinjskih Alp se razlikuje od onih v Julijskih Alpah v tem, ker je prva temeljila na višji stopnji plezalne tehnike, zlasti zaradi relativno manjše višine in večje strmine sten.

Med drugo svetovno vojno je vse delo zastalo. Mnogo alpinistov je padlo v bojih in le malo jih je lahko delovalo. Vojna leta se odlikujejo po nekaterih alpinističnih domačinah, ki so opravili ekstremne ture. Tu naj omenim alpinista Ariha v Julijskih Alpah z vzponi v Rogljici in Rakovici Spici; ter Krča in Herle v Savinjskih Alpah. Viktor Krč je preplezal dominantno severno steno Kočne in mnoge smeri z Jezerske strani, France Herle je pa deloval v vzhodnem delu Savinjskih Alp. Preplezal je severno steno Poljskih Devic in Veliki vrh v najtežjih dneh okupacije in tako izpeljal novo smer v Ojstrici, uporabljajoč najmodernejša sredstva pri plezanju, kakor lesene zagazde in svedre za vrtnanje lukenj.

To so bila dela v alpinizmu pred drugo svetovno vojno. Glede našega alpinizma po drugi svetovni vojni omenjam samo to, da smo v teh letih dosegli izredno visoko tehnično stopnjo in se tako približujemo plezalniki ostalih alpskih narodov. Ivan Čančak

Kulturna in šport

„Proletarcu“ je treba pomagati

Takega mišljenja so bili vsi, ki so bili na nedavnem občnem zboru zagorskega športnega društva »Proletarec«.

O uspehih posameznih sekcij smo v našem listu že na kratko poročali. Uspehi nogometne sekcije bi bili lahko še boljši, če bi imeli vsi lanske sezone trenerja, ki bi znal voditi vsa moštva, tudi mladince in pionirje. Mladinci so postali lani prvaki Zasavja, pionirji pa so zasedli v tekmovalni tretje mesto. Predvsem pa tare zagorske nogometaše majhno število igralcev. Upamo pa, da nas bodo v letošnjem letu spet ugodno presenetili v tekmovalni v Slovenski ligi. — Boks v Zagorju počasi peša, zlasti pa primanjkuje sekciji težke kategorije. — Rokometaši so letos zelo napredovali. — Namiznoteniški igralci tekmujejo v Zasavski conski ligi, ter si bodo po vsej verjetnosti pridobili pravico udeležbe na prvenstvu Slovenije, ki bo meseca marca v Kočevju. Kegljari so si lani zgradili moderno kegljišče v Toplicah. Tudi v tekmovalnih so bili uspešni. Letos nameravajo dograditi še stavbo poleg kegljišča. — Košarkarji so letos le delno zadovoljni, opaža se, da nimajo trenerja. Zato je potrebno, da letos dobe Zagorjani trenerja, kajti brez njega v prihodnosti ne bodo dosegli nobenih uspehov. — Smučarji so bili lani zelo zelo odvisni od vremenskih neprilic. Najboljši je bil prav gotovo Janez Lukšič, ki je zmagal v smuku na okrajnem prvenstvu, a so mu sodniki — ne vemo zakaj — prisodili drugo mesto. Skakalci so

se lani udeležili več meddruštvenih tekem. Izvedli so tudi nočne skakalne tekme, ki so se jih udeležili tudi člani »Ilirije« in »Udarnika« iz Kranja itd.

Toliko o delu sekcij lani. — Društvo je lani priredilo tudi športni teden, ki pa ni povsem uspel. Upamo, da bodo letošnje leto napake odpravili. Upravni odbor društva se je moral skozi vse leto ubadati z vprašanjem, kje preskrbeti za tekmovalne sekcije denarna sredstva. Zaradi tega je tudi razumljivo, da sekcije lani niso mogle izvesti toliko srečanj. Zaradi tega upravni odbor društva tudi ni mogel posvečati dovolj pažnje politično-ideološki vzgoji članstva, prav tako se je UO premalo zanimal za mladino, ki je vključena v društvo. Zato je bil edini izhod iz preobremenjenosti ustanovitev Finančne komisije in Mladinskega odbora. Sedaj bo lahko UO posvečal dovolj pozornosti vprašanju posameznih sekcij oz. klubov.

Odnosi med SD »Proletarec« in TVD »Partizan« so se lani precej izboljšali, v primeri s prejšnjimi leti. Letos bo treba še bolj poglobiti odnose med društvoma, kajti za to ni prav nobenih ovir.

Gradbeni odbor društva je lanske leto precej delal, vendar zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ni mogel dograditi zgradb v avtomobilnem stanju (vest v SP torej ni bila točna). Društvo je lani prevzelo v zakup opekarno v Zagorju, da so si preskrbeli opeko, ki jo potrebujejo za gradnjo športnega doma in dvorane. Lani je društvo pričelo tudi z izdelavo

plošč za ograjo okrog stadiona. Športni dom je dograjen samo do prvega nadstropja. Potrebno je, da se letos društvu zagotovijo finančna sredstva. Tudi zveza športov Slovenije bi morala bolj podpreti Zagorjane. Lani jim je dodelila komaj 100.000 din. Zato pričakujejo letos Zagorjani, da jih bodo podprla vsa podjetja iz Zagorja in okolice, OLO Trbovlje in Zveza športov Slovenije.

Za dotacijo sekcijam nujno potrebujejo letos 1 milijon dinarjev. Ze danes se ubadajo z vprašanjem, kje dobiti tudi milijon za poravnava dolga na materialu iz leta 1953, kje dobiti tudi sredstva za nadaljnjo gradnjo športnega doma, za ureditev ograje, zgraditev tribune, ureditev kegljišča in igrišča — kar je pa najvažnejše za vse športnike: zgraditi veliko dvorano poleg športnega doma. Letos bo treba preskrbeti vsaj toliko finančnih sredstev, da se dozida športni dom do strehe in vsaj za silo uredijo prostori in da se letos dogradi velika dvorana. Če hočemo, da bomo imeli zdrav duh v zdravem telesu, moramo letos po vseh močeh podpreti Zagorjane. Koliko škoduje športnikom velika oddaljenost lokala od igrišča, vedo povedati samo ti.

Letos bo društvo organiziralo pokalno tekmovalje v počastitev občinskega praznika mesta Zagorja, 9. avgusta, v nogometu, košarki, kegljanju in namiznem tenisu. Prav tako bo društvo pri-

redilo letos vsaj športni dan, če že ne športni teden.

V leto 1954 stopa društvo pogumno, čeprav ima nad 1 milijon dolga, in upa, da bo zadane si naloge vestno in v redu izpolnjevalo.

Jezik in srce

Revija »Naša žena« ki izhaja vsak mesec in jo vsem našim ženam, gospodinjstvom ter dekletom priporočamo v naročilo, pri naša v svoji 1. številki letošnje leto letnika med drugim pod zgornjim naslovom sledečo lepo francosko pripovedko:

Nekdo je dejal gospodar svojemu slugi:

»Vzem, ovco iz moje črede, zakolji jo in mi prines od nje najboljši kos mesa!«

Sluga je izpolnil gospodarjev ukaz in mu prinesel jezik in srce.

Naslednji dan je gospodar znova ukazal svojemu slugi, naj zakolje ovco, toda naj mu ne prinese od nje najslabši kos mesa.

Sluga mu je vnovič prinesel jezik in srce.

»Kaj to pomeni,« ga je vprašal gospodar.

»Gospodar,« mu je odgovoril sluga, »nič ni na svetu boljšega, kot sta jezik in srce, če sta dobra, a nič, slabšega, če sta slaba!«

ZA VSE GOSTE PLAČA

Miha (pride v gostilno): »Danes sem mi je rodil sin, zato plačam vino za vsa gostilno!«

Gostilničar: »Pa saj sva samo midva v gostilni!«

Miha: »Za vraga, kaj mislite, da bi si drugače privoščil tako zabavo?«

Mali oglasi

SPREJMEMO vajenca, moškega, za železninarsko stroko, ki mora imeti predpisano šolsko izobrazbo. Trgovsko podjetje »Železnina«, Trbovlje.

PREKLICUJEM izgubljen osebnostni izkaznico na ime Ivan Kalšek, Trbovlje, Neža 7, za neveljavno.

PIANINO ali klavir vzamem v najem proti dobri nagradi. — Naslov v upravi našega lista.

UGODNO PROdam več parov čevljev števil 45. — Naslov v upravi našega lista.

PREKLICUJEM neresnične govorice proti Mariji Grebec in Alojziji Hlastan iz Trbovelj. — Marija Lamprecht, Trbovlje.

PREKLICUJEM, kar sem govorila o Magdi Mastnak iz Trbovelj. — Marija Jere, Trbovlje, Kersičeva 14.

PREKLIC!

Preključem, kar sem obdoližal Klanšek Milka, Forte Ivan, Globočak — Trbovlje.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem DOZ za točno izplačano zavarovalnico za moj možem, Rudolfom Sotenškom, ki se je smrtno ponesrečil pri Rudniku. — Katarina Sotenšek, Trbovlje.

Avto-moto društvo Trbovlje

obvešča vse svoje člane, da bo organiziralo izlet v Planico v nedeljo, 14. marca t. l. s kamionom (cena vožnje na obe strani 500 din). Priglasenja za ta izlet s kamionom sprejema tov. Tausel (Jugopetrol), za motoriste pa tov. Srečko Forte do 10. marca. — Odbor.

OPOZORILO

Uprava za komunalno gospodarstvo pri LOMO Trbovlje opozarja prebivalstvo zaradi primanjlovanja pitne vode v občinskem vodovodu na strogo varčevanje s pitno vodo. Vse okvare na hišnem vodovodu morajo hišni lastniki takoj prijaviti Kovinsko-elektro instalaterski delavnici, Ulica 1. junija št. 28, zaradi popravila.

Nadzorni organi Uprave za komunalno gospodarstvo pri LOMO Trbovlje bodo pregledali vse hišne vodovode; kotirki bodo le-ti ugotovili, da stranke niso priznale omenjenih okvar navedeni delavci, bo delavnica izvršila potrebna popravila na samem kraju ter bo poleg stroškov za popravila zaračunala še posebno odškodnino (naren) za izgubljeno pitno vodo.

Uprava za komunalno gospodarstvo
LOMO Trbovlje

Zagorski planinci so delavni

Pred dnevi se tudi člani PD Zagorje polagali obračun svojega dela v preteklem letu. Poleg članstva in krajevnih političnih in drugih predstavnikov se je obnove zboru zagorskih planincev udeležil tudi zastopnik PZS iz Ljubljane tov. Rado Lavrič.

Iz poročil na tem obnem zboru smo povzeli, da PD Zagorje oskrbuje planinsko koč na Sv. Gori, bivač na Čemšenški planini ter planinski zavetišči Jesenovo in Zalohe. Opaža se, da obiski planinskih postojank nazadujejo večja se pa število prenočnin. Lani je koč na Sv. Gori obiskalo 5930 ljubiteljev planin Čemšenško planino 1836. Jesenovo 3043 skupaj torej 10.809 ljudi. Ker se večja števila nočnin, bo treba misliti na ureditev vodovoda na Sv. Gori, prav tako tudi na opravo planinskih sob in podobno.

Zagorski planinci pomagajo nadalje graditi koč na Prehodavih pod Triglavom, namenjeno za zasavske planince. Kočo bodo letos odprli. Društvo je lani sodelovalo na planinskem taboru v Vratih ob 60-letnici slovenskega planinstva. Na taboru je sodeloval tudi zagorski planinski oktet — ostali planinci so pa praznovali ta jubilej na Čemšenški planini s kresovi in petjem. Udeležili so se nadalje odkritja spomenika planincu dr. Kugyju v Trenti ter otvoritve planinske poti na Mangart.

Društvo se je pomnožilo na 621 članov, vendar je od njih samo 31 naročeno na »Planinski vestnik«, kar je odločno premalo. Vsak planinec mora biti naročen na ta lepi list. — Prav tako ima društvo 94 planincev-mladincev, ki jih vzgaja prof. Janko Kumar. Ti so napravili lani več izletov tako na Pohorje, Sv. Goro, Kum. Janče, Partizanski vrh, Lisco itd. Društvo je mladim planincem izpopolnilo knjižnico.

Gospodarski in gradbeni odbor društva je bil lani zelo delaven. Letos bo društvo delalo planinsko postojanko na Čemšenški planini. Gradili bodo v etapah. Najprej bodo zagotovili bivanje oskrbniku v koči, ki bo nosila ime po padlem planincu Dolinšku. Na vrhu planine hočejo postaviti spominoko ploščo padlim partizanom-planincem Dolinšku in Čoparju. Istotako hočejo letos postaviti na Plešah piramido, ki bo stala 50.000 din. — Gradbeni odbor je napravil 5-letni perspektivni plan društva do leta 1958, za katerega bo treba zbrati okrog 8 milijonov dinarjev.

Društvo je lanske leto priredilo več poučnih in politično-vzgojnih predavanj. Žal pa so bila ta preslabo obiskana.

Med najvažnejše sklepe občnega zbora je šteti sodelovanje društva s političnimi in mladinsko organizacijo. Treba bo posvetiti posebno pazljivost idejni vzgoji članstva ter vzgoji kulturnega ponašanja v planinskih domovih. Ustanoviti bo treba mladinsko skupino planincev v rudarsko-industrijski šoli ter v internatu.

Planinska organizacija postaja vedno bolj važna ustanova pri vzgoji socialističnega človeka in je naša prava pot v naš socialistični družbi. L.

Letni občni zbor KZ Podkum

V nedeljo, 21. febr. 1954, so se v osnovni šoli v Podkumu zbrali člani KZ Podkum, da pregledajo letno delo svoje zadruge. Tov. Franc Brinjevec, predsednik KZ, je podal izčrпно poročilo o delu zadruge v minulemu letu. Nato je sledila živahna diskusija. Poleg ostalih vprašanj, so se člani zelo zanimali za preskrbo cementa, umetnih gnojil in ostalih potrebščin za pospeševanje kmetijstva. Navzoč je bil tudi tov. Franc Bravac, predsednik OZZ Trbovlje, ki je izrekel priznanje KZ Podkum za njeno delo v preteklem letu; dejal je, da je ta zadruga ena izmed najboljših v okraju. Poleg tega je opozoril na potrebo odkupa raznih kmetijskih pridelkov, kot semenskega krompirja, mleka itd. Kmetije tega okoliša naj bi zlasti pričeli pospeševati živi-

norejo, sadjarstvo in pridelovanje semenskega krompirja. Kot v prejšnjih letih, je imel lesni odsek zadruge tudi lani lep čist dobiček. Člani so ga namenili za obratni kapital za pospeševanje odsekov ter za gradnjo Zadrugskega doma.

NJEGOVA ZADNJA ŽELJA

Na smrt bolni mož: »Obljubi mi, žena, da se boš po moji smrti omožila s sosedom Boltežarjem?«

Žena: »Zakaj pa?«

Mož: »Ker je bil zmeraj moj največji sovražnik!«

V KNJIGARNI

Knjigarnar (izredno debeli dami): »Ko boste lastnica te knjige, boste shujšali za deset kilogramov.«

Dama: »Dobro, vzela bom tri izvoide...«

NOVOOTVORJENA

KOVINSKO - ELEKTRO - INSTALATERSKA DELAVNICA

TRBOVLJE

Ulica 1. junija št. 28

VRŠIMO

vsa popravila radioaparater, elektro-in vodovodne instalacije, previjanje elektromotorjev, stavbno in galanterijsko kleparstvo ter vsa ključavničarska dela.

CENE KONKURENČNE!

IZDELAVA SOLIDNA!

PREPRIČAJTE SE!

NAROČILA se sprejemajo v pisarni Ulica 1. junija št. 28 (bivši Radiocenter Trbovlje).

PRIPOROČATA SE KOLEKTIV IN UPRAVA NOVEGA PODJETJA KOVINSKO-ELEKTRO-INSTALATERSKA DELAVNICA, TRBOVLJE.

